

บทนำ

ติด...ติด...ติด...ติด...

เสียงโทรศัพท์มือถือดังขึ้น ทำให้เจ้าของเครื่องที่กำลังเตรียมอาหารมื้อเช้าสำหรับตัวเองในครัวต้องละทิ้งหน้าที่ รีบเปิดน้ำล้างมือ แล้ววิ่งมาที่โต๊ะกลางห้อง ซึ่งเป็นที่วางเจ้าเครื่องที่มาของเสียงนั้นทันที เนื่องจากรู้ว่าคนที่โทร. เข้าเบอร์ส่วนตัวนี้ได้ต้องสำคัญต่อชีวิตเธอ ไม่น้อย

ซึ่งมันก็จริง...

“แมทธิว...” เจด้าเอ่ยชื่อที่ปรากฏอยู่บนหน้าจอโทรศัพท์ ซึ่งเขาอาจจะมีข่าวดีหรือต้องการขอคำแนะนำจากเธอเกี่ยวกับแฟนสาวตามที่เคยเป็นเสมอมา

การที่เพื่อนหนุ่มโทร. หาในแต่ละครั้งทำให้หวนนึกถึงอดีตที่ยังคงมีอิทธิพลต่อเธอไม่เสื่อมคลาย และครั้งนี้ก็เป็นอีกครั้งที่ทำให้หญิงสาวหวนนึกถึงมัน

14 กุมภาพันธ์ 2XXX

ภายในโรงเรียนไฮสกูลชื่อดังของลอนดอนดุ๊กคักเป็นพิเศษ เนื่องจากวันนี้เป็นวันวาเลนไทน์ที่เด็กหลายคนรอคอยให้มาถึงโดย

เร็ววัน ซึ่งหนึ่งในนั้นคือ ‘เซเลน่า ตระการตา ธันย์นารากร เซอร์คิโอ’ หรือ ‘เจต้า’ ลูกสาวหัวแก้วหัวแหวนของอดีตนักฟุตบอลฉายาเทพบุตรแห่งทอง หรือคุณพ่อลูกดก เพราะเด็กสาวอยากสารภาพสิ่งที่อยู่ในใจ มาตลอดหลายปี

เด็กสาวลูกครึ่งวัยสิบห้าปีที่มีดีกรีเป็นถึงดาวเด่นของโรงเรียนมีผู้ชายมากหน้าหลายตาเข้ามาสารภาพรักในวันพิเศษนี้ ทว่าคนพวกนั้น ไม่ได้อยู่ในสายตาของสาวเจ้าแม้แต่น้อย ไซ้ว่าเป็นคนหยิ่งหรือเลือกมากแต่อย่างใด แต่เป็นเพราะเธอมีคนเดียวครองหัวใจเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

เจต้าเดินถือดอกกุหลาบสีแดงดอกใหญ่ไปตามทางเดินของโรงเรียน โดยตลอดทางก็มีคู่หนุ่มสาวยืนสารภาพรักกันหลายคู่ มีทั้งคนที่สมหวังและผิดหวังคละเคล้ากันไป เมื่อเห็นเช่นนั้นเด็กสาวก็เริ่มไม่มั่นใจในตัวเองขึ้นมาเสียดื้อๆ ทั้งที่เตรียมตัวเตรียมใจมาเป็นอย่างดี แต่คนอย่างเธอเมื่อตั้งใจทำอะไรแล้วไม่มีคำว่าถอยแน่นอน จึงเดินหน้าสู้ต่อไป ไม่ให้เสียชื่อดาวโรงเรียน

สาวลูกครึ่งสอดสายตามองหาคนที่อยู่ในใจ เธอจะบอกความรู้สึกทั้งหมดที่มีต่อ ‘แมทธิว’ เพื่อนชายคนสนิทในวันนี้ ในที่สุดก็เจอเข้ากับร่างสูงที่ยืนโดดเด่นเห็นแต่ไกลจนได้

แมทธิวเป็นผู้ชายรูปร่างสูงโปร่ง มีผิวขาวตามแบบฉบับของผู้ดีอังกฤษ แม้เขาจะไม่ได้จัดอยู่ในกลุ่มผู้ชายที่หล่อจัด ทว่าเมื่อรวบรวมองค์ประกอบทั้งหมดก็จัดอยู่ในกลุ่มที่ผู้หญิงชอบ โดยเฉพาะความอบอุ่นของเขากลายเป็นเครื่องหมายการค้าได้ดีทีเดียว ซึ่งข้อนี้เองที่ทำให้เจต้าคิดกับเขามากกว่าเพื่อน

“สู้เขาเจต้า” เด็กสาวสุดลมหายใจเข้าปอดลึกๆ และพูดให้กำลังใจตัวเอง ก่อนจะเร่งรีบเท้าเข้าไปหาชายร่างสูงที่ยืนอยู่กับเพื่อนสาวอีกคนด้วยใบหน้าที่ยิ้มไปด้วยรอยยิ้มแห่งความหวัง

แต่เดินเข้าไปใกล้ ยังไปไม่ถึงคนทั้งคู่ก็ต้องยืนนิ่งอยู่กับที่ เมื่อ

เป้าหมายของเธอคุกเข่าลงบนพื้นต่อหน้าโรส เพื่อนสนิท พร้อมกับยื่นดอกกุหลาบดอกโตเช่นเดียวกับที่เธอถืออยู่ไปตรงหน้าผู้หญิงคนนั้น และเอื้อนเอ่ยคำพูดซึ่งทำให้เจด้าหมดเรี่ยวแรงจะทรงตัว

“แมทริกโรส คบกับแมทนะครับคนดี” แมทริวอ้อนวอนทั้งน้ำเสียงและสายตาต่อหน้าคนที่แอบชอบมานาน เมื่ออีกฝ่ายยังไม่ให้คำตอบก็พูดต่อ

“แมทชอบโรสตั้งแต่วันแรกที่เราเจอกัน แมทพยายามคิดกับโรสแค่เพื่อน แต่นานวันเข้าความรู้สึกมันยิ่งชัดเจนขึ้น คนเป็นเพื่อนกันทำไมต้องหึงเวลาโรสคบกับผู้ชายคนอื่น ทำไมต้องห่วงเวลาโรสไม่อยู่ในสายตา เพื่อนกันเขาคงไม่รู้สึกรูปแบบนี้ใช่ไหมครับ แล้วโรสล่ะครับคิดเหมือนกันไหม”

“แต่แมทก็เป็นแบบนี้กับเจด้านี่” โรสแย้ง เพราะแมทริวมักให้ความสนิทสนมและห่วงใยเจด้ามากกว่าเพื่อนสนิททั่วไป จนเธอก็แอบสงสัยว่าทั้งคู่อาจจะเป็นมากกว่าเพื่อนกัน แต่คำตอบของเพื่อนหนุ่มกลับไม่เป็นไปตามที่คิด

“แมทคิดกับเจด้าแค่เพื่อนเท่านั้น และไม่มีวันคิดเกินกว่านี้อีกแล้ว แต่สำหรับโรสไม่ใช่แบบนี้”

แมทริวอธิบายเพราะกลัวโรสเข้าใจผิด เพื่อนคนอื่นคิดแบบนี้ เขาไม่เคยคิดจะแก้ข่าว แต่กับโรสเขาปล่อยให้มันเป็นเช่นก่อนเก่าไม่ได้

“คบกับแมทเถอะนะโรส”

โรสลังเลในคราแรก ก่อนจะตัดสินใจได้หลังจากฟังคำอธิบายของแมทริว ผู้ชายที่เธอเองก็ชอบเขาตั้งแต่แรกพบ แต่เพราะคิดว่าแมทริวกับเพื่อนสาวอีกคนมีความรู้สึกดีๆ ต่อกัน จึงเก็บไว้เพียงในใจเสมอมา แต่เมื่อวันนี้เขาเปิดใจและกล้าคุกเข่าขอเป็นแฟน เธอเองก็ไม่มีอะไรจะขัดขวางใจอีกแล้ว

“โรสตกลงคบกับคุณค่ะแมท” โรสตอบพร้อมกับรับดอกกุหลาบ

ในมือแมทธิวมากอดแนบอกด้วยความชื่นอาลัย และยกขึ้นสูดความหอมของดอกไม้ซึ่งมีความหมายเดียวกับชื่อของเธอ

“ขอบคุณที่ไว้วางใจผมครับโรส”

แมทธิวลุกขึ้นยืนแล้วคว้าตัวโรสมาจูบ ซึ่งเด็กสาวก็เต็มใจให้เขาหาความหวานจากริมฝีปากสวຍ เขาเคยจินตนาการไว้ว่าริมฝีปากนี้จะหอมหวานเพียงใด รสชาติมันคงไม่ต่างจากน้ำหวานๆ ของเธอ และวันนี้เขาก็ได้พิสูจน์แล้วว่า ความจริงนั้นไม่ผิดจากที่คิดไว้แม้แต่น้อย

เจด้ายืนมองเพื่อนรักทั้งสองแลกจูบกันอย่างดูดีมีความสุขด้วยหัวใจอ่อนแรง คำพูดของแมทธิวยังดังก้องอยู่ในหูของเธอ แม้คำพูดของเขาจะผ่านไปแล้วก็ตาม

‘แมทธิวคิดกับเจด้าแค่เพื่อนเท่านั้น และไม่มีวันคิดเกินกว่านี้อีกแล้ว...’

นี่เธอคงคิดไปเองคนเดียวสินะ ความหวังเฝ้ายามที่เขามิให้เป็นเพียงในฐานะเพื่อนเท่านั้น ไม่ใช่คนพิเศษอย่างที่เธอรู้สึกไปเอง

“หิ ช่างน่าสมเพชจริงๆ เลยเจด้า”

เด็กสาวยิ้มเยาะตัวเองเมื่อเพื่อเจ้าไปคนเดียว ก่อนจะทิ้งดอกไม้ในมือซึ่งเตรียมไว้ใช้สารภาพรักกับแมทธิวลงอย่างไม่ไยดี เพราะคงไม่จำเป็นต้องใช้อีกแล้ว เธอไม่มีสิทธิ์นั้นตั้งแต่ต้นด้วยซ้ำ

เจด้ากำลังจะหมุนตัวกลับทางเดิม ขึ้นอยู่ตรงนี้ต่อไปก็มีแต่ปวดใจ ไม่เห็นหน้าทั้งคู่สักพักเธอคงดีขึ้น แต่เหมือนฟ้าจะไม่เป็นใจเมื่อเสียงของแมทธิวดังขึ้นตั้งแต่เธอยังไม่เริ่มเดิน

“เจด้า!” แมทธิวลือกคอเธอจากด้านหลัง และกระซิบบอกให้ได้ยินเพียงสองคน “เรามีแฟนแล้วนะเจด้า โรสตกลงคบกับแมทธิวแล้ว”

คนพูดพูดด้วยความตื่นเต้นยินดี เขารู้สึกใหม่หัวใจดวงน้อยของเธอกำลังร้องไห้อย่างหนัก ทว่าเด็กสาวไม่ได้แสดงความรู้สึกอ่อนแอต่อหน้าเพื่อนชาย ทำเพียงยิ้มหวานให้อย่างที่เคยทำ ก่อนตอบกลับ

ด้วยความตื่นเต้นไม่แพ้กัน

“จริงหรือแมท ว้าว...ช่างเป็นเรื่องน่ายินดีที่สุด” เจด้าหันไปมองหน้าเพื่อน และกอดเขาเพื่อแสดงความยินดี พร้อมยิ้มให้โรสผ่านไหล่แมทริวด้วย “พวกเธอสองคนเหมาะสมกันมาก ฉันดีใจด้วยนะ”

“ขอบใจนะเจด้า” โรสบอกอย่างเขินอาย เมื่อถูกเพื่อนยิ้มล้อเลียน

“ถ้าไม่มีเจด้าคอยชี้แนะ เราคงไม่กล้าแบบนี้หรอก”

แมทริวพูดถึงเรื่องที่เพื่อนสาวคอยบอกว่าควรทำตามความรู้สึกตัวเอง ดีกว่าเก็บไว้ในใจแล้วไม่ได้ลงทำ แม้ผลที่ได้จะเป็นบวกหรือลบก็ตาม แต่อย่างน้อยเราก็ได้ลงทำมัน

‘นั่นเพราะฉันอยากสารภาพกับนายต่างหากแมท’ เจด้าพูดในใจอย่างขมขื่น ทว่าก็ได้แต่ส่งรอยยิ้มแห่งความยินดีให้เพื่อนเท่านั้น

“เรามาท่ายรูปเป็นที่ระลึกกันดีกว่า เก็บไว้ดูตอนเราขอโรสแต่งงาน” แมทริวพูดที่เล่นที่จริง พร้อมกับหยิบโทรศัพท์มือถือมาเปิดกล้องหน้า “เข้ามาอยู่ในเฟรมหน่อยสิครับที่รัก”

แมทริวเรียกแฟนสาวมาดๆ ก่อนจะพาเธอมายืนตรงกลาง โดยมีเขากับเจด้ายืนขนบข้าง “พร้อมแล้วก็ยิ้มหวานๆ นะสาวๆ”

แซะ! แซะ! แซะ!

ปัจจุบัน

เจด้านึกถึงวันนี้เมื่อหลายปีก่อน เป็นวันวาเลนไทน์ที่เปลี่ยนเด็กสาวซึ่งมีรอยยิ้มสดใสให้กลายเป็นคนเย็นชาได้ชั่วข้ามคืน เพื่อนทั้งสองไม่ผิดที่จะรักกัน แต่มันผิดที่เธอไม่รู้จักรอบเขตของตัวเอง กระทั่งตอนนี้ก็ยังไม่สามารถลืมรักแรกได้ และอาจากที่จะลืม หากไม่มีใครมาแทนที่แมทริวซึ่งยังมีอิทธิพลต่อหัวใจดวงน้อยๆ ของเธออยู่มากโข แม้เวลาจะล่วงเลยมาเกือบสิบปีแล้วก็ตาม หรือบางทีอาจเป็นเพราะ

เธอไม่เปิดใจรับใครเข้ามา มีอิทธิพลแทนที่เพื่อนหนุ่มก็ได้
ติด...ติด...ติด...ติด...

มีสายโทร. เข้ามาอีกครั้งเมื่อไม่มีคนรับในคราแรก ทำให้หญิงสาวหลุดออกจากภวังค์หลังจ้องโทรศัพท์ในมืออยู่นาน

“ว่าไงแมท” หญิงสาวตัดสินใจรับสายพร้อมกับส่งเสียงหวาน ทักทายไปตามปกติ ซึ่งเสียงสดใสของอีกฝ่ายที่ตอบกลับมามีข่าวดี อยากจะบอกมากกว่าจะขอคำปรึกษา แต่ทำไมเธอถึงอยากฟังอย่างหลังมากกว่า

“เรามีข่าวดีจะบอกเจ้าน้า”

ไม่ผิดจากที่หญิงสาวคิดไว้ แม้ไม่เห็นหน้าอีกฝ่าย แต่ก็รู้ว่าแมทริวนั้นมีความสุขมากเพียงใด นั่นทำให้หญิงสาวเริ่มกลัวข่าวดีที่เพื่อนหนุ่มจะบอกเสียแล้ว

“ฉันทื่นแต่นะเนี่ย รีบๆ บอกเถอะแมท ก่อนที่นายจะเห็นเพื่อนตื่นเต้นจนหัวใจวาย” เจ้าน้าตอบกลับน้ำเสียงร่าเริง ทว่าสีหน้ากลับนิ่งสวนทางกับคำพูดโดยสิ้นเชิง

“เพราะเจ้าน้าคือเพื่อนรักของเรา เราจึงบอกเธอเป็นคนแรกเลยนะ” แมทริวเกริ่น แต่กลับทำให้เจ้าน้ารู้สึกถึงความผิดหวังที่จะมาเยือนเธออีกครั้ง

“ฉันทรอฟังนายอยู่นะแมทริว” หญิงสาวแสวงทำเสียงเข้มเพื่อข่มขู่เขาว่าไม่อยากเสียเวลารอ ซึ่งก็ได้รับเสียงหัวเราะจากอีกฝ่ายตอบกลับมาตามสาย

“ฮ่าๆ เธอยังใจร้อนเสมอเลยนะเจ้าน้า”

“ถ้านายไม่พูดในสามวินาทีนี้ฉันทัดสายทิ้งแน่ แมทริว เคิร์ก” หญิงสาวเน้นเสียงตบชื่อของชายหนุ่ม ซึ่งมันกระตุ้นเขาได้ดีไม่น้อย

“เรากำลังจะแต่งงาน”

โครม!

ข่าวดีที่แมทธิวโผล่ขึ้นมาเหมือนทำให้โลกทั้งใบของเจด้าพังครืนลงมา ต่อไปนี้เธอคงหมดสิทธิ์คิดไม่ชื่อกับแมทธิวแล้ว เพราะเขาไม่ได้เป็นแค่ผู้ชายที่มีแฟนอย่างเก่า แต่เขากำลังจะมีภรรยาในอีกไม่นานจากนี้ และผู้หญิงคนนั้นก็เพื่อนของเธอ แม้จะเก็บไว้ในใจไม่เปิดเผย แต่ก็รู้ว่าตนเองนั้นทรยศต่อโรส ต่อให้เป็นเพียงความรู้สึกก็ตาม

“ยะ...ยินดีด้วยนะแมท” เจด้าเค้นเสียงออกมาด้วยความยากลำบาก เมื่อมีก้อนบางอย่างจุกอยู่ที่อกข้างซ้ายจนแทบพูดไม่ออก

“เราขอบคุณเจด้ามากนะ ที่คอยช่วยเหลือเรามาตลอด”

ชายหนุ่มกล่าวขอบคุณอย่างซึ้งใจจริงๆ เพราะเพื่อนสาวคนนี้นักยื่นมือมาให้ความช่วยเหลือเขาทุกอย่าง โดยเฉพาะการเป็นคนที่ดีคอยให้คำแนะนำเรื่องความรักที่ดีมาโดยตลอด หากไม่มีเจด้า เขากับโรสอาจจะไม่ลงเอยด้วยการแต่งงานแบบนี้

“ต่อไปนี่เจด้าไม่ต้องเหนื่อยแบบเดิมแล้วนะ” แมทธิวพูดเก๋มหยอกเย้า แต่หญิงสาวกลับไม่คิดแบบนั้น

“ฉันยินดีเหนื่อยเพื่อนายแมท” เจด้าเฉลอพูดในสิ่งที่ใจคิด ก่อนจะแก้ต่างให้ตัวเองเพราะกลัวเพื่อนสงสัย “ก็เราเป็นเพื่อนรักกันนี่นะอะไรทั้งกันได้ยังไง”

“เดินแบบรอบหน้าเราจะไปให้กำลังใจเธอติดขอบเวทีเลยเจด้า” ชายหนุ่มเอ่ยเมื่อนึกขึ้นได้ เพราะเพื่อนสาวของเขาที่มาเอาดีด้านการเดินแบบจะร่วมงานกับแบรนด์เสื้อผ้าชื่อดังในอีกไม่กี่เดือนข้างหน้า

“ขอบใจมากแมท นายก็ไปให้กำลังใจฉันทุกเวทีนั่นแหละน่า”

“ก็เจด้าคือเพื่อนรักของเรานี่”

“ขอบใจนายมากนะแมท”

แม้จะรู้ว่าแมทธิวมาให้กำลังใจในฐานะเพื่อน แต่ทุกครั้งที่เขามาเธอก็อยากทำหน้าที่ของตัวเองให้ดีที่สุด เพราะอยากได้ยินคำชม

จากเขาหลังเลิกงาน ที่บอกว่าเธอเก่ง เธอเด่น เธอสวย แต่เธอกลับ
ไม่ใช่คนที่เขารัก และต่อจากนี้ไปจะไม่ให้แมทธิวมามีอิทธิพลต่อความ
รู้สึกของเธออีกแล้ว

‘ลาก่อน สถานะแอบรัก’

“แล้วเจอกันเจด้า”

“แล้วเจอกันแมท...”

1

เซน่า เซอร์ นางฟ้าน้ำแข็ง

เจ็บ!

เป็นความรู้สึกแรกที่เจด้าสัมผัสได้ ก่อนที่ความเจ็บนั้นจะทวีความรุนแรงขึ้นหลายสิบเท่า เมื่อหญิงสาวเริ่มรู้ตัวว่าตอนนี้เกิดอะไรขึ้นกับตนเอง

‘เด็ดดีซ่า...หม่ามีซ่า...เจด้าเจ็บจังเลยคะ’

หญิงสาวนึกถึงบุพการีทั้งสองที่คอยปกป้องดูแลเธอมาจนโตถึงทุกวันนี้ แม้จะเป็นลูกที่ไม่น่ารักกับท่านสักเท่าไร ทว่าหากมีปัญหาเมื่อไรก็มีแต่ท่านทั้งสองที่ยื่นมือเข้ามาช่วย แต่ครั้งนี้คงเหลือบ่ากว่าแรงที่ท่านทั้งสองจะยื่นมือเข้ามาช่วยได้ทันก่อนที่เธอจะสิ้นลมหายใจ และไม่มีโอกาสได้ขอโทษกรรมกับทุกๆ เรื่องที่ผ่านมา

‘เจด้าขอโทษที่เป็นลูกที่ไม่น่ารักกับเด็ดดีหม่ามีเลย’

หญิงสาวยังคงนึกถึงท่านทั้งสอง นี่สินะที่ใครต่างก็พูดว่า เมื่อถึงคราวที่เราจะตาย คนที่เราจะคิดถึงเป็นคนแรกก็คือพ่อแม่ซึ่งเป็นบุคคลที่รักเรามากที่สุด เธอเองก็เพิ่งเข้าใจในวันนี้เมื่อตกอยู่ในสถานการณ์เสี่ยงเป็นเสี่ยงตาย และอาจสิ้นชื่อ ‘เซน่า เซอร์’ นางฟ้าน้ำแข็งของวงการนางแบบเพียงเท่านี้ ทั้งที่หน้าที่การงานกำลังไปได้สวย

เจด้าพยายามขยับกาย ทว่าก็ยากลำบากเหลือเกิน เมื่อตอนนี้อ่างของเธอถูกอัดก๊อปปี้กับรถหรรุใจที่ได้รับการการันตีเรื่องความปลอดภัยระดับดีเยี่ยม ทว่าตอนนี้แม้แต่แอร์แบ็กหรือถุงลมนิรภัยก็ยังไม่ทำงาน นี่เธอเสียเงินตั้งมากมายไปเพื่ออะไรกัน

หลังจากคุยกับแมทธิวเรื่องข่าวดีที่เขาต้องการจะบอก หญิงสาวก็รีบขับตรงไปยังไนต์คลับหรรุแห่งหนึ่งซึ่งเป็นลูกค้าประจำ ก่อนจะสั่งเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แทบทุกยี่ห้อมาวางตรงหน้าและจัดการมันโดยไม่กลัวมีนเมา เนื่องจากเธออยากลืมเรื่องราวที่คุยกับเพื่อนหนุ่มมาก่อนหน้านี้ แม้มันจะเป็นเพียงชั่วครู่ชั่วยาม ทว่าเธอก็ยินดีอย่างน้อยหัวใจที่บอบช้ำดวงนี้จะได้มีเวลารักษาตัวเอง

มีผู้ชายหลายคนให้ความช่วยเหลือดับทุกข์ในใจและนั่งเป็นเพื่อน แต่เมื่อเจอความนิ่งไม่ไหวติงของสาวเจ้าเข้าไปก็ไม่มีใครคิดจะเข้ามาวุ่นวายด้วยอีก

จวบจนถึงเวลาที่ไนต์คลับปิด หญิงสาวจึงพาร่างระหงของตัวเองที่แทบทรงตัวไม่อยู่ไปยังรถหรรุใจ และขับออกไปด้วยสติสัมปชัญญะไม่เต็มร้อย หรือเรียกได้ว่าไม่เหลือแม้แต่ร้อยละยี่สิบจะถูกกว่า

เสียวินาทีที่หนึ่งหญิงสาวนึกถึงผู้เป็นมารดาที่คอยกำชับเสมอเวลาเธอดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ว่า อย่าได้คิดแม้แต่จะจับพวงมาลัยรถเป็นอันขาด แต่วันนี้คงไม่ทันเสียแล้วเพราะเธอขาดคำสั่งท่านจนเป็นเรื่อง

ถือว่าเจด้าประคองรถได้ดีในระดับหนึ่ง ก่อนจะจอดติดไฟจราจรหลังออกมาจากไนต์คลับได้ไม่นาน ทันใดนั้นเองสิ่งที่ไม่คาดฝันก็เกิดขึ้น เมื่อมีรถคันหนึ่งแล่นมาด้วยความเร็ว และพุ่งตรงมาชนรถของหญิงสาวที่จอดติดสัญญาณไฟแดงเป็นคันหน้าสุดอย่างจัง

โครม!

เสียงเหล็กปะทะกันดังสนั่นหวั่นไหวในความรู้สึกของหญิงสาว

รถของเธอถอยไปชนกับรถที่ตามมาด้านหลัง จากนั้นก็หมุนแล้วพลิกคว่ำหลายตลบ สุดท้ายก็ตะแคงแล้วจอดนิ่ง

หญิงสาวยังคงมีสติอยู่ แม้จะน้อยนิดก็ตาม รับรู้ได้ว่าตอนนี้ร่างกายที่ดูเลอะเทอะนอนมมาเป็นอย่างดีกำลังเจ็บหนัก โดยเฉพาะขาข้างซ้ายที่ยับไม่ได้เลย เพราะขาเรียวติดอยู่กับรถ และเธอก็รู้ว่ามันหนักหนากว่านั้นมาก

‘เจ้ารักหมามีกับแต่ดึ้นะคะ’ หญิงสาวพูดออกมาแผ่วเบา เมื่อสติกำลังจะดับวูบไป ‘เจซซี่ดูแลน้องๆ แทนไต่ด้วย...ริต้า ริน่า โมน่า พี่รักพวกเธอนะ’

สติที่มีเหลือน้อยค่อยๆ ดับไป และอาจไม่มีโอกาสฟื้นขึ้นมาอีกเลย แต่ก็โหยหาใครไม่ได้เมื่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นเพราะเธอทำตัวเอง ฉะนั้นก็ต้องรับผลของการกระทำไปอย่างไม่มีข้อต่อรอง

“เสียก”

เจ้าสะดุ้งตื่นขึ้นมาหลังจากฝันเรื่องเดิมๆ มาตลอดสี่เดือนหลังเกิดอุบัติเหตุคราวนั้น หน้าหวานซีดเผือด เหงื่อผุดขึ้นตามกรอบหน้า ทั้งที่อากาศในห้องเย็นจัดด้วยเครื่องปรับอากาศชั้นดี แต่ไม่ได้ช่วยให้เหงื่อหายไปเมื่อนึกถึงเรื่องที่เพิ่งฝันถึงสดๆ ร้อนๆ

แม้เธอจะยังมีชีวิตอยู่และหายดีแล้ว ทว่านั่นก็เป็นเพียงแค่ร่างกายภายนอก หาใช่จิตใจที่แสนเปราะบางไม่ และเธอจะไม่มีทางให้คนในครอบครัวรู้เด็ดขาด เหตุการณ์ในครั้งนั้นทำให้เธอรู้สึกผิดมากเท่าที่คนคนหนึ่งจะรู้สึกได้ และความรู้สึกนั้นก็ยังคงอยู่ไม่มีวันลืม

เมื่อฟื้นขึ้นมาในห้องสีขาวสะอาดปลอดเชื้อหลังหลับไปนานสามวันเต็มเนื่องจากร่างกายได้รับความบอบช้ำอย่างมาก โชคก็ไม่เข้าข้างเธอสักเท่าไรเพราะทั้งม้ามและตับเกิดการฉีกขาดจากแรงกระแทก แผลขาซ้ายที่ติดอยู่ในซากรถจนยับไม่ได้ก็เป็นเพราะกระดูก

หน้าแข้งหักสองท่อน บวกกับกระดูกข้อเท้าแตก

เมื่ออาการเป็นเช่นนี้ อาชีพนางแบบที่กำลังไปได้สวยจึงหยุดชะงักอย่างน่าเสียดาย แต่นั่นไม่สำคัญเท่ากับเมื่อลิ้มตาขึ้นมาแล้วพบมารดาที่แสนดีนั่งร้องไห้อยู่ข้างเตียงอย่างน่าสงสาร โดยมีบิดาคอยยื่นปลอบโยนอยู่ข้างๆ ไม่ห่างด้วยสีหน้าเป็นกังวลไม่ต่างกัน แถมน้องๆ ที่มักจะกวนประสาทอยู่ร่ำไปก็ลึนฤทธิ์กันถ้วนหน้า

เธอไม่ได้ทำให้แค่บุพการีและน้องๆ เป็นกังวลเท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงครอบครัวอันยาวนานารกรและพิมพ์พิลาวัลย์ที่ต่างก็ดูแลเคร่งเครียดกับอาการของเธอ ความรัก ความห่วงใยที่ได้รับจากครอบครัวทำให้เธอรู้สึกผิด เนื่องจากที่เจ็บหนักขนาดนี้ก็เป็ผลมาจากพิษรักซึ่งมอบให้คนอื่น โดยมองข้ามความรักความห่วงใยของครอบครัวไป

ก๊อก...ก๊อก...ก๊อก

“เจ้เซ! ผู้สู ตื่นรึยัง”

เสียงที่ร้องเรียกพร้อมกับเสียงเคาะประตูรั้วทำให้คนที่ถูกเรียกว่า ‘เจ้เซ’ หลุดออกจากภวังค์ หันไปสนใจคนที่กระหน้าเคาะประตูอยู่ด้านนอกแทน

ไม่รู้ว่เจ้าเด็กแฝดเรียกชื่อเธอแบบคนอื่นๆ ไม่เป็นหรืออย่างไร หรือไม่ก็มักจะหาอะไรที่เป็นชิกเนเจอร์ของตัวเองมานำเสนอ เธอจึงได้ชื่อเจ้เซมาใช้ โดย ‘เซ’ ย่อมาจากชื่อ ‘เซเลน่า’ ซึ่งเป็นชื่อจริงของเธอ ทว่าขัดไปก็ไม่มีประโยชน์ เมื่อแก๊งดัมตุนมันคือด้านหัวแข็งยิ่งกว่าอะไรดี

“เจ้ตื่นรึยัง ป้าให้มาตามลงไปทานข้าว” เสียงที่คล้ายกันจนแทบแยกไม่ออกดังตามเสียงแรกมา

หญิงสาวได้แต่ถอนหายใจ หากไม่ส่งเสียงออกไปพวกมันไม่มีทางยอมรามือแน่

“เดียวลงไป” เธอตะโกนตอบไป แต่เหมือนว่เจ้าสองแสบจะ

ยังไม่พอใจเพียงเท่านี้

“เจ้าเซเปิดประตูให้เราหน่อย เจ้าเป็นไรหรือเปล่า”

น้ำเสียงที่ดูร้อนรนขึ้นทำให้หญิงสาวใจอ่อน รู้ดีว่าน้องชายเป็นห่วงมากจึงยังปักหลักอยู่ที่เดิมหากยังไม่เห็นว่าพี่สาวสบายดี

“ฉันสบายดี ไม่ได้เป็นอะไรอย่างที่พวกนายกังวล”

เจ้าดำเปิดประตูให้สองหนุ่มลูกเลี้ยง ลูกชายแสนแสบของผู้เป็นลุงอย่าง ‘เดอิกโก ซาน ธันย์นารากร’ และคุณป้าสุดแซ่บที่เธอถือเป็นไอดอลอย่าง ‘ฟีโอน่า เช็ค’ ที่เคยเป็นนางแบบดังระดับโลก ก่อนจะผันตัวมาเป็นแม่บ้านเต็มตัวหลังแต่งงานกับลุงของเธอ

“ไม่เจ็บไม่ปวดใช่ไหม” ‘ไซดัม’ หรือ ‘ดีอัน’ ถามย้ำเพื่อความแน่ใจ พร้อมกับมองสำรวจพี่สาวอย่างถี่ถ้วน

เมื่อมีหนึ่งถามขึ้น ย่อมมีสองตามมาเป็นลูกคู่กัน ไม่ต้องบอกก็รู้ว่าเป็นฝาแฝด

“ฝันดีตลอดคืนรีเปล่า”

คำพูดของคนน้องอย่าง ‘ไซดัม’ หรือ ‘ออสติน’ ทำให้คนเป็นพี่สะดุ้ง ทว่าก็ไม่ได้แสดงพิรุณออกมาให้สองแฝดได้เห็น ไม่คิดว่าเรื่องฝันร้ายที่เคยบอกหลังออกจากโรงพยาบาลแล้วมาพักฟื้นที่บ้านใหม่ๆ จะยังติดใจสองแฝดอยู่

“พี่ไม่เจ็บ ไม่ปวด ฝันดีตลอดคืนค่ะ”

หญิงสาวตอบให้สองแฝดสบายใจ แม้จะมีอาการปวดแปลบที่หน้าแข้งซึ่งตามหลักไว้บ่างก็ตามที่ แต่ก็ไม่อยากทำให้คนที่รักเป็นกังวล

“จะปล่อยให้พี่ไปอาบน้ำแต่งตัวได้รึยัง”

“เจ้าไม่เป็นไรแน่นอน” ดีอันยังวิตกไม่หาย เหตุการณ์ครั้งนั้นเกือบทำให้เขาสูญเสียพี่สาวปากร้ายแต่ใจดีไปตลอดกาล หากไม่มีพลเมืองดีเข้าไปช่วยเหลือ จึงได้แต่สัญญากับตัวเองว่าจะดูแลพี่สาว

คนนี้ได้ดี แม้พวกเขาจะมีอายุน้อยกว่าเจ้าหล่อนก็เถอะ แต่ด้วยความที่เป็นผู้ชายจึงมีหน้าที่ปกป้องเพศที่อ่อนแอกว่า

“อาเบอริทอร์. หมอประจำตัวพี่เลยไหม” หญิงสาวเตรียมหมุนตัวเดินไปหยิบโทรศัพท์เพื่อหาเบอร์คุณหมอประจำตัวอย่างที่บอก แต่ก็ถูกสองแฝดห้ามไว้เสียก่อน

“ยอมแล้วๆ” ทั้งสองยกมือขึ้นเสมอหัวแสดงการยอมแพ้พร้อมกัน “พวกเราเชื่อแล้วครับ”

“ลูกพี่พวกนายกลับมาหรือยัง” เจด้าอดถามถึงพี่ชายไม่ได้ ซึ่งช่วงหลังแทบอยู่ไม่ติดบ้านเพราะหันไปติดอย่างอื่นที่น่าสนใจแทน

“โดนป่าโทร. เรียกตัวแต่เช้าแล้ว” หนึ่งในสองแฝดบอกพลางทำหน้าสยดสยองยามเอ่ยถึง

คุณก็รู้ว่าพี่ชายอย่างเจซซี่ต้องถูกคุณป่าแบคเง้งแต่เช้าแน่ เมื่อพี่ชายไปทำงานหน้าถึงชั้นลงหน้าหนึ่งหนังสือพิมพ์แทบทุกสำนักที่มีในเกาะอังกฤษ ดีไม่ดีอาจจะแทบทั่วทุกมุมโลกก็ได้ เพราะนักร้องชื่อดังขวัญใจวัยรุ่นเริ่มมีเรื่องชกต่อยในไนต์คลับหรู โดยมีเหตุจากการแย่งผู้หญิงกัน

แม้บรรยากาศในคฤหาสน์หฺรูกจะดูโอ่มีครีมี แต่สองหนุ่มหล่อที่หนีมาอาศัยอยู่ที่คฤหาสน์เซอร์คิโอเป็นวันที่สามแล้วก็ไม่มีแว่วว่าจะกลับบ้านของตัวเอง เพราะไม่กล้าไปสู้น้ำมารดาสุดที่รักหลังเกรดเทอมสุดท้ายของเยียร์สิบสองถูกส่งไปถึงบ้าน

“ทำงานหน้าไวขนาดนั้น โดนบ้างก็ดี” เจด้าไม่ได้สงสัย แต่กลับเห็นด้วยกับบิดาเพราะพฤติกรรมเรื่องผู้หญิงของเจซซี่เกินกว่าจะเยียวยาเสียแล้ว เมื่อเจ้าตัวเล่นเป็นข่าวกับผู้หญิงไม่เว้นแต่ละวัน แถมยังหาเรื่องดีๆ ไม่เจออีกด้วย

“เจ้รีบไปอาบน้ำเถอะ” ออสตินเอ่ยเตือนความตั้งใจแรกของพี่สาว

คนเป็นพี่ยิ้มด้วยความภาคภูมิใจอย่างล้นเหลือ ก่อนพูดขึ้นด้วยน้ำเสียงชื่นชม

“นิสัยพัฒนาขึ้นนะเราเนี่ย รู้ด้วยว่าผู้ใหญ่คอยนานจะไม่ได้” เจต้าเอ่ยชมพร้อมแหวะ เมื่อสองแสบทำตัวเป็นผู้เป็นคนขึ้นมาบ้างแล้ว ซึ่งดีกว่าก่อนหน้านี้อย่างเห็นได้ชัด

“เปล่าหรอกเจ้เซ พวกเราหิวมากต่างหาก” สองหนุ่มตอบพร้อมกัน ยืมหวานให้เธอแล้วรีบวิ่งลงไปยังชั้นล่างทันที ก่อนจะถูกพี่สาวเล่นงาน

“ไอ้แก๊งต้มตุ๋น! ระวังตัวให้ดีเถอะ ฉันจะจัดการพวกแกเช้าสักวัน”

เจต้าตะโกนไล่หลังสองแสบที่เห็นเพียงหลังไวๆ เพราะความแสบสันของพวกมันแบบนี้ไล่ละ คุณลุงคุณป้าของเธอถึงไม่ยอมมีลูกอีก แค่เจ้าสองตัวนี้ก็เกินจะเยียวยาแล้ว แถมพวกมันยังเอาพี่ใหญ่อย่างเจซซีเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต ซึ่งรายนั้นก็แค่เรื่องดีๆ ให้เอาเยี่ยงอย่างเสียด้วยสิ (ประชด) โดยเฉพาะเรื่องผู้หญิง งานนี้เธอคงทำได้เพียงอย่างเดียวคือทำให้ชิน

ภายในรถยนต์คันหรูมีหนุ่มหล่อเชื้อสายสเปนทำหน้าบูเลี่ยน เมื่อได้ยินเพื่อนหนุ่มบอกเรื่องบางอย่าง ซึ่งเขาไม่ค่อยชอบนัก แถมเพื่อนตัวดียังไม่คิดจะหยุดโน้มน้าวใจอีก

“ทำไมฉันต้องไปกับนายด้วยเบลซ” เจ้าของเสียงทุ้มตอบกลับหลังจากให้เพื่อนหนุ่มผูกขาดการสนทนาแต่เพียงผู้เดียวมาร่วมสิบห้า นาที

‘คาร์ลอส อันฟอนโซ’ แสดงน้ำเสียงเบื่อหน่ายเพราะเรื่องที่ ‘เบลซ บารอน’ เพื่อนหนุ่มชาวอังกฤษนำมาพูดถึงนั้นมีแต่เรื่องควาโลภัยทั้งนั้น แม้ความจริงจะไม่ถึงขั้นที่ว่า ทว่ามันก็ใกล้เคียงกับคำที่

เขาเปรียบเปรยไม่น้อย

เบลชยื่นข้อเสนอให้คาร์ลอสเข้าไปนั่งดูแพชั่นโชว์ชุดชั้นในแบรนด์ดังก้องโลกเป็นเพื่อน แลกกับการที่ชายหนุ่มจะพาเพื่อนที่หนึ่งงานมาพักผ่อนทั่วรอบเกาะอังกฤษเป็นเวลาสองสัปดาห์เต็มอย่างไม่มีติดอด โดยเจ้าตัวอ้างถึงข้อดีมากมายของการเข้าไปนั่งชม ซึ่งได้ฟังแล้วเขากลับไม่เห็นด้วยกับเรื่องนั้นแม้แต่ข้อเดียว แต่ด้วยเห็นใจที่เพื่อนพยายามหาแรงจูงใจเป็นเวลาสิบห้านาที เขาจึงตอบตกลงในที่สุดเพื่อเป็นการตอบแทน หรือบางทีเขาอาจจะสนใจข้อเสนอต่อมาจากเพื่อน

“นายอาจจะได้นางแบบพวกนั้นกลับโรงแรมไปด้วย” เบลชยังบอกถึงข้อดีในงานครั้งนี้ โดยนำสิ่งที่เพื่อนขาดไม่ได้มาเป็นเยื่อหล่อ “นายก็รู้ว่านางแบบเวทีนี้แต่ละคนสปีมีๆ ทั้งนั้น”

“ฉันไม่จำเป็นต้องไปหาถึงขอบเวที”

แม้คาร์ลอสจะตอบตกลงแล้ว แต่เพื่อนตัวดีก็ยังไม่ยอมเปลี่ยนเรื่องคุยเสียที ถึงเรื่องที่เพื่อนนำมาล่อจะเป็นสิ่งที่เขาชอบและขาดไม่ได้ ทว่าเขาก็ไม่แค้นแค้นถึงขั้นไปหาเหยื่อติดขอบเวที แม้จะแอบสนใจบ้างเล็กน้อย แต่เมื่อจุดประสงค์ที่เขามาอังกฤษในครั้งนี้คือพักผ่อนจริงๆ จึงไม่อยากคิดเรื่องได้สะตือให้ร่างกายร้อนรุ่ม

“ฉันรู้ว่าสาวๆ ต่อแถวรอคิวนายยาวเสียจนแม่น้ำเทมส์ยังนึกอวย แถมสาวๆ บางคนนายก็เคยลากขึ้นเตียงมาแล้ว...”

เบลชเปรียบเทียบเสียจนคนฟังเห็นภาพ เพราะรถที่เขา นั่งกำลังเคลื่อนผ่านแม่น้ำที่ว่พอดิบพอดี

“...แต่โชว์นี้ฉันอยากรนำเสนอนางแบบบ้านเกิดฉันมากคาร์ล”

“เธอสวย?”

“เรียกว่าโคตรสวยเลยดีกว่าเพื่อน ปกติเธอจะไม่ค่อยรับงานเท่าไร่ หากงานนั้นไม่เป็นที่น่าพอใจ”

เบลซขยายความถึงผู้หญิงที่เขาพยายามนำเสนอเพื่อน ชายหนุ่มหมายตาเจ้าหล่อนไว้เช่นเดียวกับผู้ชายคนอื่น แต่น้อยคนนักที่จะได้เด็ดกับเธอ นอกจากคนคนนั้นจะเป็นที่น่าพอใจมากพอ

“ผู้หญิงเรื่องมาก” คาร์ลอสสรุป เพียงแค่ฟังเพื่อนเล่าไม่กี่ประโยค เขาก็รู้แน่ชัดแล้วว่าผู้หญิงคนนี้ต้องเป็นประเภทเอาแต่ใจ สบายกว่าคนอื่นเข้าหน่อยก็หาวิธีเรียกร้องความสนใจ

แม้เขาจะขาดผู้หญิงไม่ได้อย่างที่เพื่อนว่า ทว่าเขามักหลีกเลี่ยงผู้หญิงประเภทนี้อยู่เสมอ เพราะพวกหล่อนช่างแสนเอาแต่ใจ แต่ขอโทษที่ เขาเองก็เป็นประเภทเอาใจใครไม่เป็นด้วย การอยู่ห่างคนจำพวกนี้ไว้ย่อมเป็นผลดีต่อเขา และป้องกันไม่ให้มีเรื่องยุ่งยากตามมาทีหลัง

“คนเราทุกคนย่อมหาสิ่งที่ดีที่สุดให้ตัวเองคาร์ล” เบลซยังคงแก้ต่างให้อีกฝ่าย

“เล่าเรื่องเธอต่อสิ”

คาร์ลอสวกกลับเข้าเรื่องเดิมแม้ไม่อยากจะฟังสักเท่าไร ก่อนที่เขาจะหันไปบอกคนที่สามซึ่งได้เอย์ถึงไปมากกว่านี้ เมื่อมี เบลซ บารอน คอยแก้ต่างให้ทุกเรื่องราวกับองค์กรพิทักษ์เจ้าหญิง (เอาแต่ใจ) เขาก็ไม่เข้าใจตัวเองเช่นเดียวกันว่าจะทนฟังต่อไปทำไม แต่ก็ขัดเพื่อนไม่ทันเสียแล้วเมื่อเบลซเริ่มเล่าต่อ

“มีงานใหญ่ที่ปารีสเมื่อสามสี่เดือนก่อน แต่นายรู้อะไรไหม คาร์ล”

“ฉันไม่รู้” คาร์ลอสตอบ ทั้งที่รู้ว่าเพื่อนไม่ได้ถาม

“ไอ้...” เบลซไม่วากกล่าวสรรเสริญเพื่อนยกใหญ่อย่างประชดประชันเมื่อรู้ว่าอีกฝ่ายต้องการชวนใส่ แต่ก็ไม่ละความพยายามที่จะยัดเยียดให้เพื่อนรู้เรื่องของเธอนั่น “นายรู้ไหมเพื่อน เธอกลับถอนตัวโดยไม่ทราบสาเหตุทั้งที่จะเดินแบบในอีกสองวันข้างหน้า” เบลซ

ทำเสียงตื้นตัน

“งานนั้นอาจไม่เป็นที่น่าพอใจของเธอก็ได้” คาร์ลอสหยิบยืมคำ
ของเพื่อนมาพูด

“ให้ตายเถอะคาร์ล! ฉันเกลียดนิสัยยอกย้อนของนายเป็นบ้า”
ชายหนุ่มสบถอย่างหัวเสีย ทว่ายังไม่ยอมลดละความตั้งใจที่มี “ถ้า
ฉันไม่ยอมยกให้นายรู้จักเธอ ฉันไม่มีทางจ๊อนนายแน่”

“ฉันตั้งใจฟังอยู่เบลซ” คาร์ลอสบอก ก่อนจะให้ความร่วมมือ
และมีส่วนร่วม “ทำไมเธอถึงถอนตัวล่ะ”

“ฉันเองก็ไม่รู้”

“อ้ออี เธออาจจะไม่พอใจชุดที่สวม” คาร์ลอสออกความเห็น
และองค์กรบริษัทเจ้าหญิงก็ทำงานทันทีเช่นกัน

“ไม่มีทางเพื่อน เธอได้สวมชุดฟิโนเล ไม่มีเหตุผลอะไรที่ต้อง
ถอนตัวเลย”

“เดี๋ยวนะๆ ชุดชั้นในเดี๋ยวนี้นพัฒนาถึงขั้นมีชุดฟิโนเลแล้ววี่”
ชายหนุ่มถามถึงเรื่องที่เพิ่งเคยรู้เป็นครั้งแรก

“เสียชื่อเสียงผู้หมดคาร์ล” เบลซพูดปนขำประโยคที่ได้ยิน
เพราะคาร์ลอสออกจะโชกโชนในเรื่องนี้ แต่กลับตลกม้าตายในเรื่องที่
ตัวเองเชี่ยวชาญซะงั้น

“ฉันถนัดถอดมากกว่าจำรูปแบบนี่วะเพื่อน” ชายหนุ่มแก้ต่าง
ให้ตัวเอง เขาชอบถอดสิ่งนั้นมากกว่าจะจดจำ เพราะสิ่งที่จะเกิดขึ้นต่อ
จากนั้นมันน่าสนใจกว่าเป็นไหนๆ

“ตกลงนายไม่รู้ว่ะเธอถอนตัวเพราะอะไร?” คาร์ลอสถามอีกครั้ง
ตามที่สรุปได้

ให้ตายเถอะ! เขากลายเป็นพวกชอบยุ่งเรื่องของชาวบ้านตั้งแต่
เมื่อไหร่เนี่ย จะหยุดเพียงเท่านั้นก็ได้เสียแล้ว เมื่อมีเรื่องที่น่าสนใจกว่า
เรื่องที่เธอถอนตัว

“ไม่มีใครรู้ แต่ก็ได้ยินหนาหูว่าเธอประสบอุบัติเหตุ เมาแล้วขับ
เนื่องจากอาการรอกหัก”

“เอาแต่ใจไม่พอ ยังเป็นพวงมลัยกับความรัก”

“แต่มันก็เป็นแค่ข่าวลือน่า”

นั่นปะไรละ องค์กรวิชาชีพทัศนัยยังคงทำงานได้ไม่ขาดตก
บกพร่อง

“สรุปเรื่องที่นายเล่าให้ฉันฟังที่ ว่าฉันมีความจำเป็นที่จะต้อง
รู้ใหม่”

จากที่ฟังมาทั้งหมดเหมือนคาร์ลอสจะยังไม่ได้ประโยชน์อะไร
จากเรื่องนี้เลย นอกเสียจากรู้ว่าผู้หญิงคนนั้นเอาแต่ใจและมกมายใน
เรื่องความรัก จนบานปลายกระทั่งเกิดอุบัติเหตุเพราะเมาแล้วขับ แม้
จะเป็นเรื่องที่ได้ยินกันมา แต่เขาก็เชื่อว่ามีความจริงอยู่เกินครึ่ง

“ทุกคนรอกการคัมแบ็กของเธอ และฉันก็เป็นหนึ่งในนั้น”

“แต่ไม่ใช่ฉันนี่”

“เธอตรงสเปกนายทุกอย่างเพื่อน” เบลซบอก ก่อนจะพูดต่อ
“ถ้านายสนใจฉันช่วยได้”

“ถ้าหมายถึงคุณนอน ฉันให้เลขาฯ จัดการเองได้ ไม่รบกวนนาย
หรือเบลซ”

“สิบลินดา นายก็พาเธอเดินขึ้นเตียงไม่ได้หรือคาร์ล” ชายหนุ่ม
พูดอย่างมั่นใจ ใครต่างก็รู้จักดีดัดพิทักษ์ของเจ้าหล่อนดีว่าหญิงเพียงใด
อย่าหวังว่าจะพาสาวเจ้าขึ้นเตียงได้ง่ายๆ แค่นี้ทำให้หญิงสาวชายตา
แลได้ก็ถือว่าเก่งแล้ว

“ดูนายมั่นใจเหลือเกินนะ”

แม้คราแรกคาร์ลอสอยากจะหลีกเลียงคนนิสัยประเภทเจ้า
หล่อน แต่เมื่อรู้ถึงความ ‘ยาก’ ของอีกฝ่ายก็เกิดความท้อทลายขึ้นมา
แม้แต่คนอย่างเขาที่เพียบพร้อมทั้งรูปกายและรูปสมบัติ เธอก็ยังจะ

ปฏิเสธหรือ

จากที่ตั้งใจจะมาพักผ่อนโดยไม่คิดถึงเรื่องใดซะดื้อก็เป็นอันต้องสิ้นคลอน เมื่อมีเรื่องท้าทายให้อยากลองเล่นเกมดูสักตา และเขามั่นใจเสียด้วยว่าตัวเองต้องเป็นฝ่ายชนะ

“บางทีนายอาจจะคิดผิด” คาร์ลอสพยายามเก็บข้อมูลให้ได้มากที่สุด ทว่าคำพูดต่อมาของเพื่อนทำให้เขาแทบสั่นคลอนหายใจตัวเอง

“เพราะฉันเคยลองแล้ว” เบลซसारภาพตามจริง อย่าว่าแต่ได้พูดคุยเลย แค่เข้าถึงตัวเจ้าหล่อนยังยากระดับสิบ เพราะเธอค่อนข้างเก็บตัว หากออกสู่สาธารณะก็มีปอดดีการ์ดตามติดเป็นพรวน

“อย่าง เบลซ บารอน นะหรือที่ผู้หญิงไม่แล เสียชื่อเสียงผู้หญิงแห่งลอนดอนหมด” คาร์ลอสไม่วายแหวะเพื่อน อย่างที่เบลซเคยแหวะเขาก่อนหน้านี้ แต่ก็โผล่อกเมื่อเพื่อนทำไม่สำเร็จ

“นายมันพวกเจ้าคิดเจ้าแค้นคาร์ลอส”

“นายรู้จักฉันดีที่สุดเพื่อน” คนไม่รู้สึกรู้สากับคำด่าของเพื่อนยังตอบกลับด้วยรอยยิ้ม “แต่ฉันคงไม่รับความหวังดีของนายเรื่องผู้หญิงคนนั้นหรอกนะ”

“นายอาจจะสนใจเธอถึงขั้นจริงจัง”

“นายก็รู้ว่าคนที่จะเป็นแม่ของลูกฉันต้องไม่ແก່ແຂ່ງແກ່หาไซ้ร้คนอื่นแบบนี้”

คาร์ลอสอาจพูดเกินจริงสำหรับอาชีพนางแบบ แต่เพราะเขาผ่านโลกมาเยอะพอและได้รู้ได้เห็นมามากพอเช่นเดียวกัน ดังนั้นไม่ว่าอย่างไรเขาก็ไม่มีทางหาผู้หญิงเป็นนางแบบ ไซ้ว่าอาชีพนี้ไม่ดีหรือไม่มีศักดิ์ศรี ทว่าอาชีพนี้ทำให้เขาลืมไม่ลงต่างหาก

“แต่เธอเหมาะกับนายมากคาร์ล” เบลซยังคงพูดตามທີ່คิด

แม้ว่าเขาจะไม่ได้รู้จักกับ ‘เซน่า เซอร์’ หรือเจ้าของฉายานางฟ้า

น้ำแข็งเป็นการส่วนตัว ทว่าเขาก็พอจะรู้ว่าหญิงสาวมีนิสัยอย่างไร เพราะอะไรนะหรือ เพราะเธอกับคาร์ลอสมีนิสัยเหมือนกันราวกับ ถอดแบบกันมา หากทั้งคู่ได้ลงเอยกันคงดีไม่น้อย แถมยังล้างปม ความกลัวอาชีพนางแบบของเพื่อนได้

“ฉันรู้ว่านายคิดอะไรอยู่เบลซ แต่มันไม่ได้ผลหรอก”

ขึ้นเตียงชั่วคราวซึ่งชั่วคราวอาจจะเป็นไปได้ แต่หากให้ลงเอยใช้ชีวิต คู่ด้วยกันคงไม่มีทางเกิดขึ้น

คาร์ลอสเดาความคิดเพื่อนออก เพราะพวกเขาต่างก็รู้จักกันดี มีหรือที่อีกฝ่ายคิดอะไรแล้วเขาจะไม่รู้ แต่ต่อให้เพื่อนพยายามอย่างไร ก็ไม่สามารถลบปมนั้นได้ ใช่ว่าตัวเขาเองไม่เคยลอง ทว่าผลลัพธ์ก็ยิ่ง เหมือนเดิม

“ขอโทษทีวะ” เบลซเอ่ยอย่างรู้สึกผิดจริงๆ ก่อนจะทวงถาม สัญญาอีกครั้ง “นายรับปากฉันแล้วนะคาร์ลอส หวังว่าที่นั่นข้างฉันจะไม่ว่างในวันงาน”

“คนอย่างฉันรับปากแล้วไม่มีทางคืนคำ นายก็รู้นี่เบลซ” ชาย หนุ่มยืนยัน

‘แต่นายอาจจะกลืนน้ำลายตัวเอง’ เบลซคิดในใจ ไม่ได้พูดออกมา เขายังเชื่อลึกๆ ว่า เซเลน่า เซอร์คิโอ กับ คาร์ลอส อันฟอนโซ่ นั้น เกิดมาเพื่อกันและกัน ถามว่าอะไรถึงทำให้เขามั่นใจขนาดนี้นะหรือ เขาคงตอบได้แค่ว่า...ไม่รู้สิ คงจะเป็นเพราะความเชื่อลึกลับมัง

“เจอกันคืนนี้ที่ไนต์คลับเดิมนะเพื่อน” เบลซนัดแนะทันทีโดยไม่ให้เสียเวลา เพราะนี่ละที่ไกด์จะพาลูกทัวร์ไปเที่ยวที่แรกในการ มาเยือนลอนดอนในครั้งนี้

“ฉันเพิ่งลงจากเครื่อง ยังไม่ถึงที่พัก นายก็ชวนฉันเที่ยวแล้ว เหรอ”

“ฉันรู้ว่านายต้องการอะไรเพื่อน” ชายหนุ่มโอบแบบไม่เกินจริงนัก

เพราะถึงเขาไม่ชวน คาร์ลอสก็เป็นฝ่ายชวนเองนั่นละ แล้วมันจะแตกต่างกันตรงไหนหากใครจะเป็นคนเอ่ยปากก่อน ในเมื่อผลลัพธ์ก็เท่าเดิม

“แล้วเจอกันเบลซ” คาร์ลอสเอ่ยทิ้งท้ายแล้วเตรียมวางสาย ทว่าก็นึกบางอย่างขึ้นได้ “เจ้าหญิงเอาแต่ใจคนนั้นเธอชื่ออะไรหรือ”

“ปากบอกไม่สนใจ แต่อยากรู้จักเขา นี่ละน่า พวกปากไม่ตรงกับใจ’ เบลซบ่นเพื่อนในใจ ทว่าก็ไม่ได้เล่นตัวเมื่อคาร์ลอสถามถึง ‘เจ้าหญิงเอาแต่ใจ’ อย่างที่เพื่อนหนุ่มสรรหามาเรียก เพราะเขาเต็มใจเสียยิ่งกว่าเต็มใจเสียอีก

“เธอไม่ใช่เจ้าหญิงหรอกคาร์ล” ชายหนุ่มแก้ความเข้าใจของอีกฝ่าย และบอกกล่าวในสิ่งที่ถูกต้อง “แต่เธอคือ เซน่า เซอร์ นางฟ้า น้ำแข็ง ต่างหาก”

2

เมื่อสบตา

“ลูกไหวแน่นะเจต้า” ญาติาวีถามอีกครั้งด้วยความเป็นห่วง หลังลูกสาวคนโตยืนยันคำเดิมว่าจะร่วมเดินแบบงานแฟชั่นโชว์ชุดชั้นในแบรนด์ดังกับต้นสังกัดในสุดสัปดาห์นี้

คนเป็นแม่อยากให้ลูกสาวได้พักผ่อนมากกว่านี้ แม่หมอบประจำตัวจะยืนยันว่าขาที่หักและตามเหล็กไว้นั้นหายดีแล้วก็ตาม แต่ถึงอย่างไรการลงน้ำหนักบนรองเท้าส้นสูงไม่ต่ำกว่าห้านิ้วก็อาจจะมีผลต่อกระดูกที่เพิ่งสมานกันใหม่ ทว่าเมื่อเจ้าตัวยืนยันมาแบบนี้ เธอเองก็ยากที่จะห้ามปราม เพราะรู้ว่าลูกสาวคงไม่มีทางยอม

“หนูไหวคะห่มามี” หญิงสาวยืนยัน ก่อนจะหันไปพูดกับบิดาที่ตั้งท่าจะพูดบางอย่าง ซึ่งเธอรู้ดีว่าคุณพ่อจอมห่วงต้องการจะพูดอะไร “แต่ดีดีไม่ต้องห่วงเจ้านะคะ เรื่องแค่นี้เอง สบายมาก”

“หนูพูดแบบนี้แล้ว แต่ดีดีคงไม่มีอะไรจะพูดแล้วละ”

คนเป็นพ่อบอกอย่างงอนๆ เหมือนเธอยังเด็ก แม้ตอนนี้คนตรงหน้าจะไม่ใช่น้องหญิงตัวน้อยๆ ที่มีเขาคอยปกป้องดูแลเช่นเมื่อครั้งก่อนเก่า เพราะตอนนี้เจ้าตัวโตเป็นสาว แกมยังสวยสะพรั่งและดูแลตัวเองได้แล้ว ซึ่งเขาเคยคิดแบบนั้น จนกระทั่งเกิดเหตุการณ์เมื่อสี่เดือนก่อนทำให้ต้องเปลี่ยนความคิดใหม่

ไม่ว่าเวลาจะผ่านมานานแค่ไหน เจด้าก็ยังเป็นเด็กหญิงตัวน้อยๆ แสนอดออ่อนของเขาอยู่ดี ที่สำคัญเธอต้องการคนดูแลและคอยปกป้องอยู่ตลอดเวลา แม้เจ้าตัวจะปฏิเสธในเรื่องนี้อยู่บ่อยครั้ง ทว่าเขาก็ยังไม่สามารถวางใจได้ หากทุกอย่างยังไม่เรียบร้อยอย่างที่ควรจะเป็น

“แต่ดีอย่างอนไปเลยนะคะ เจด้าก็เอาบัตรวีไอพีมาให้แล้วนี่คะ” เจด้าว่าพร้อมกับบ่นปากไปยังการ์ดสีทองซึ่งมารดาเป็นคนถืออยู่ พร้อมกับกอดเอวบิดาอย่างอดออ่อน “แต่ไม่ดีใจหรือคะ ที่จะได้นั่งมองสาวๆ สวยๆ แถมยังเอ็กซ์สุดๆ ติดขอบเวที”

คนเป็นลูกที่รู้จักดีศัพท์ของคนเป็นพ่อสมัยยังหนุ่มดีเอ่ยเข้าก่อนจะได้รับการค้อนจากบิดา เพราะเธอกำลังยกเรื่องนี้มาพูดต่อหน้าภรรยาสุดที่รักของเขา

“หาเรื่องให้แต่ดหรือใจเจด้า” ทอเร็ตโต้หันไปยิ้มแหยๆ ให้คู่ชีวิตซึ่งในโลกนี้ไม่มีใครเทียบญาติาวีของเขาได้อีก “พูดก็พูดเถอะนะเจด้า เมื่อไหร่หนูจะหมดสัญญากับไอ้ต้นสังกัดชุดชั้นในนี้เสียที”

หญิงสาวขูสองนิ้วขึ้นมา พร้อมกับยิ้มหวานประจบบิดา

“อีกสองเดือนเชียรวรี”

“สองปีต่างหากคะแต่ดีดี” หญิงสาวแก้ให้

“ตายๆ แต่ดีดีจะอยู่ถึงวันที่หนูหมดสัญญาหรือเปล่า บางทีแต่ดอาจจะหัวใจวายอยู่หน้าเวที หลังเห็นชุดที่ลูกสาวสุดที่รักใส่เดินแบบ”

เขาไม่เคยสนับสนุนให้เจด้าเอาดีทางด้านนางแบบเลย โดยเฉพาะนางแบบชุดชั้นใน แต่เมื่อเจ้าตัวอยากทำ เขาก็ไม่กล้าขัดใจ จำได้ดีว่าโชว์แรกที่ไปให้กำลังใจลูกสาว เขาต้องแย่งยามดึกจากภรรยา มาสูดเข้าลึกๆ ก่อนจะเป็นลมล้มพับเพราะชุดแสนเซ็กซี่ที่เจด้าใส่นั้น

แม้ลูกสาวเขาจะมีดีจนใครหลายคนอิจฉาก็ตาม แต่เขาในฐานะพ่อกลับทำใจลำบากที่จะยอมรับ แม้จะผ่านมานานหลายปีแล้วที่เจด้าทำ

อาซีฟนี้ ทว่าเขากลับทำให้ชินไม่ได้เสียที และคิดว่าคงไม่มีวันนั้น
เลยก็ได้

“แต่ดีดีของเจตัวยังนุ่มยังแน่น ไม่มีทางหัวใจวายกับเรื่อง
แค่นี้แน่ค่ะ” หญิงสาวผละออกจากอ้อมอกบิดา “ที่สำคัญ หาก
แต่ดีดีสิ้นใจ รับรองว่านุ่มๆ ตามจีบหม่ามี้เป็นพรวนแน่”

“ถึงแต่ดีจะยังอยู่ก็มีนุ่มมาจีบหม่ามี้หะเจต้า”

เสียงทุ้มนุ่มดังขึ้นพร้อมกับร่างสูงที่เดินเข้ามาด้วยสภาพที่ขัดกับ
ลูกนักร้องดังซึ่งอยู่บนเวทีอย่างสิ้นเชิง เรียกได้ว่าดูหมดสภาพไม่เหลือ
ค่านักร้องดังที่สาวคอนโลกอยากได้เป็นพ่อของลูกเลย

ผมเผ้ายุ่งเหยิงบ่งบอกว่าเจ้าตัวคงเพิ่งลุกขึ้นจากเตียงนอนได้
ไม่เกินห้านาที เสื้อผ้าที่ติดกายยังเป็นชุดนอนที่มีเพียงบ็อกเซอร์กับ
เสื้อยืดใส่สบายเท่านั้น แคมตาที่แทบจะลืมไม่ขึ้นนั้น ไม่ตกบันได
เจ็บตัวระหว่างทางก็ถือว่าเก่งพอตัว

“ถ้า่วงมากก็กลับไปนอนต่อเถอะเจซซี่ เห็นสภาพลูกชาย
ตัวเองแล้วแต่ดีรับไม่ได้”

ทอเร็ตโต้ว่าหลังเห็นอาการเหมือนชายหนุ่มละเมอเดินลงมา แต่
สิ่งที่ยืนยันได้ว่าเจ้าตัวตื่นและมีสติเต็มร้อยแล้วก็คือคำพูดเมื่อครู่
และมันทำให้ควั่นอกหูเขาได้ไม่ยาก

“และที่แกพูดเมื่อก็หมายความว่ายังไง ใครมาจีบเมียฉัน พุด
ออกมาให้หมดนะเจซซี่”

“แต่ดีไม่ถามหม่ามี้เองละ”

ชายหนุ่มโยนความรับผิดชอบไปให้มารดา ก่อนจะทิ้งตัวลงนั่ง
ข้างน้องสาวฝาแฝดที่มองตนอย่างสมเพช ไม่ลืมแยกเขี้ยวใส่อีกฝ่าย
ที่แสดงออกทางสีหน้าอย่างชัดเจนถึงความรู้สึกที่มีต่อเขา น้องสาวที่
แสนน่ารักของเขาถูกผู้หญิงเย็นชาที่มาจากโคมยาคอนเข้าสิงแนบๆ ถึง
ได้เย็นซารวกับอยู่ที่ชั่วโลกเหนือ

“จริงหรือเปล่าんだ” ทอเร็ตโต้เปลี่ยนเป้าหมายไปที่ภรรยา
ทว่าเธอกลับส่งยิ้มให้เขาอย่างอ่อนโยน และส่ายหัวไปมาอย่าง
ขบขัน

“นี่มันไม่ใช่เรื่องน่าขันเลยนะที่รัก เพราะมีผู้ชายมารุมจีบคุณ
โดยที่ผมไม่รู้”

“คุณนี่ก็เชื่อลูกง่ายตลอดเลยนะแบบค คุณก็รู้ว่าเจสซีพูดแบบนี้
มากี่ครั้งแล้ว แล้วแต่ละครั้งมันจริงบ้างไหม”

“แต่รอบนี้ของจริงแน่นอนแฉ็ด แฉ็ด เขายังหล่อล้ำ นุ่นดีกว่า
นักฟุตบอลเก่าแบบเด็ดเสียอีก” เจสซีอธิบายถึงสิ่งที่ตัวเองได้รับรู้
และเห็นมากับตา

“มันเป็นไครนดา!” ทอเร็ตโต้ถามเสียงแข็ง เชื่อคำพูดของ
ลูกชายเต็มร้อย ไม่ใช่แค่เขาคนเดียวเสียที่ไหนที่หวงญาดาวิ เจ้า
ลูกชายตัวแสบก็ไม่ค่อยหน้ากันเลย เรื่องราวที่ลูกพูดมาต้องมีความ
จริงไม่มากก็น้อย ใช่ว่าเขาไม่เชื่อใจภรรยาสุดที่รัก แต่เขาไม่ไว้วางใจพวก
ผู้ชายเหล่านั้นต่างหาก

แม้ญาดาวิจะมีอายุเหยียบเข้าเลขสี่ไปหลายปีแล้ว ทว่าคน
เอเชียตัวเล็กอย่างเธอกลับยังคงดงามไม่เคยเปลี่ยน แล้วแบบนี้จะ
ไม่ให้เขาหวงเธอได้อย่างไร

“เขาแค่เข้ามาช่วงพุงฉันตอนลึ้มเท่านั้น” ญาดาวิค่อยๆ อธิบาย
เพราะรู้ว่าคนเป็นสามีใจร้อน และไม่ลืมหั้นไปค้อนลูกชายที่เอาเรื่อง
ไม่เป็นเรื่องมาฟ้องคนเป็นพ่อ

แต่เจสซีก็คือเจสซี เจ้าเล่ห์ไม่มีใครเกิน เจ้าตัวทำท่าไม่รู้ไม่ชี้
หันไปยุคนเป็นพ่อต่อ “มีการเตะเนื้อต้องตัวกันด้วยเด็ด”

“นั่นมันเป็นเรื่องลับตออะไรนะ เพราะเขาเป็นคนเดินมาชน
หม่ามี้” ประโยคหลังญาดาวิหันไปพูดกับลูกชาย ก่อนจะยิ้มชนิดที่
ทำให้เจสซีรู้ว่าความชวยกำลังจะมาเยือนตนในอีกไม่ช้า

แล้วก็ผิดเสียที่ไหนล่ะ...

“เพราะลูกชายที่นำรักของหม่ามี้เนะสิ มัวแต่ตามสาว ไม่สนใจ
ผู้หญิงที่แก่แล้วคนนี่ ปล่อยให้หม่ามี้ต้องถือของหนักๆ อยู่คนเดียว
ส่วนเจ้าตัวนะเวอะ สิบนาทีกี่แล้ว ยี่สิบนาทีกี่แล้ว ยังไม่มาให้เห็น”

ญาติาวีพูดน้ำเสียงน่าสงสาร เหตุการณ์มันไม่ได้ใหญ่โตอะไร
เลย เมื่อเทียบกับเรื่องที่เจซซี่เล่าให้ผู้เป็นพ่อฟัง

วันนั้นเธอชวนลูกชายไปซื้อของเป็นเพื่อนที่ห้างสรรพสินค้าดัง
ใกล้บ้าน แต่จู่ๆ เจ้าลูกชายตัวดีก็หายตัวไป และเธอก็รู้เสียด้วยว่า
เจ้าเด็กนั้นไปไหน

เพราะมัวแต่มองหาลูกชายตัวดีเลยไม่ทันสังเกตเห็นชายหนุ่ม
ร่างสูงที่เดินสวนตรงมาด้วยความไม่ระวังเช่นกัน จังหวะนั้นเองที่ทำให้
ทั้งสองปะทะกันอย่างจัง ซึ่งชายหนุ่มเองก็รีบเอ่ยขอโทษทันทีที่ไม่ใช่
ความผิดของเขาคนเดียว ก่อนจะช่วยเก็บของและพยุงเธอขึ้นมา
จากพื้น

จังหวะนั้นเองที่เจ้าตัวดีโผล่หัวมาได้ แถมยังผลักผู้ชายคนนั้น
ออกจากเธอเสียเต็มแรงเพราะไม่รู้ว่าเกิดเรื่องอะไรขึ้น เพียงแค่เห็น
มารดาถูกชายหนุ่มแปลกหน้าจับแขนก็อารมณ์ขึ้น

“ทำไมหม่ามี้เป็นคนแก่ที่น่าสงสารแบบนี้ละ” ญาติาวีทำเสียง
ให้น่าสงสารยิ่งกว่าเดิม

นั่นไงล่ะ! เขาเดาผิดเสียที่ไหน

ใครว่ามารดาเขาเป็นผู้หญิงที่แสนหวานและอ่อนโยนล่ะก็...
พวกคุณคิดผิดถนัด แม้ท่านจะอ่อนหวานจริงอย่างที่เห็น ทว่าเมื่อ
ร้ายขึ้นมาเขาก็ขยาดเช่นกัน ไม่เชื่อก็ลองถามสามีเธอดูได้เลย

“ใครว่าหม่ามี้แก่กันซะ ไหนขอลูกชายดูหน่อยสิ” เจซซี่ลุกขึ้น
ไปนั่งใกล้มารดา ทำท่าที่สำรวจท่าน ก่อนจะพูดในสิ่งที่เห็น “หม่ามี้
ของเจซซี่ยังสาวยังสวยอยู่เลย จริงไหมแอดิด” ชายหนุ่มหันไปถามความ

เห็นบิดา

ทว่าคนเป็นพ่อกลับไม่เล่นด้วย “แกไม่ต้องมาเปลี่ยนเรื่องเลย ไอ้ตัวแสบ” ทอเร็ตโต้เปลี่ยนเป้าหมายไปเอาเรื่องกับลูกชาย “ที่เมียฉันถูกลวนลามก็เพราะแกมั่วแต่ตามสาว ฉันไม่น่าปล่อยนดาไปตามลำพังเลย”

“ลวนลามเลยหรอแปะ” ญาดาวิเน้นเสียงเมื่อสามีพูดผิดไป

“ครับที่รัก ผู้ชายคนนั้นแค่ช่วย ‘พุง’ คุณเพราะอุบัติเหตุ” ทอเร็ตโต้เน้นไปที่บางคำ ซึ่งเขาไม่อยากจะยอมรับมันสักเท่าไร แต่ก็ไม่กล้าขัด

คนหวงเมียพยายามพูดให้ถูกใจคู่ชีวิตที่สุด ไม่เช่นนั้นเขาได้กอดหอมอนเดินไปเคาะประตูห้องลูกๆ แน่นอน จากเสียงและสายตาที่เธอมองมาแล้วเขาไม่อยากจะเสี่ยง

แต่ภรรยาเขาก็กลับไม่จบเสียนี้...

“แต่ผู้ชายคนนั้นก็หลอเอากการเลยนะ อย่าให้พูดถึงหุ่นเลยแปะมาก...”

ญาดาวิลากเสียงยาวในคำสุดท้าย แต่ก็ไม่ได้พูดเกินจริงสักเท่าไร ในเมื่อพ่อหนุ่มที่เดินชนเธอนั้นหน้าตาหล่อเหลาเอากการ หากยังเป็นสาวแรกรุ่นเธอก็จะขอติดตามเป็นแฟนคลับเลยละ

“ไม่เอาสิที่รัก” ทอเร็ตโต้พูดเสียงเข้มเมื่อได้ยินประโยคไม่เข้าหู ทว่าเมื่อเห็นรอยยิ้มหวานที่เขา้มักแพ้วทางอยู่เสมอ ก็ใจอ่อน เขารู้ว่าภรรยาพูดเล่น แต่ไอ้ความหึงหวงที่มันมีเกินพอดีกลับไม่เคยเล่นด้วย มีเมียสวยก็ต้องทำใจนิดหนึ่ง

“ฉันแค่ล้อเล่นน่าแปะ” ญาดาวิกอดปლობสามี เพราะรู้ว่าเขาขี้หึงขนาดไหน ก่อนจะหันไปให้ความสนใจลูกสาวที่นั่งเงิบมาตลอดอีกครั้ง แต่กลับเห็นเจ้าตัวนั่งเหม่อลอย จิตใจไม่อยู่กับเนื้อกับตัว “เจด้าคะลูก เหม่ออะไรอยู่”

“เปล่าหรือหาคะหม่ามี้” หญิงสาวรีบบอกปิด และส่งยิ้มให้ท่าน
สบายใจ

เธอจะกล่าบอกท่านได้อย่างไรว่าคิดถึงเพื่อนหนุ่มที่กำลังจะ
แต่งงานในไม่กี่วัน แต่เมื่อเห็นสายตาที่ชายที่มองมาแบบดูๆ ก็รู้ได้ทันที
ว่าเจตนาที่รู้ว่าเธอกำลังคิดอะไรอยู่ และคงไม่พ้นถูกดูอีกตามเคย

“ยูไปร้องเพลงงานเดียวกับไอโซ่ไหมเจซ” เจตัวรีบเปลี่ยนเรื่อง
คุย ทว่าก็ไม่พ้นถูกมองอย่างรู้ทันอีกตามเคย

“จริงหรือลูก” ญาติสาวซักถามยืนยันจากลูกชาย เนื่องจากคนที่
จะได้รับเชิญไปร้องเพลงบนเวทีนี้ต้องมีชื่อเสียงพอสมควร จึงอดตื่น
เต้นแทนไม่ได้หากเป็นเรื่องจริง เพราะเจซที่กำลังจะประสบความสำเร็จ
กับอาชีพตัวเองอีกขั้นหนึ่ง และยิ้มด้วยความดีใจเมื่อได้ยินคำตอบของ
เจ้าตัว

“เพิ่งตอบตกลงไปเมื่อวานซะ” เจซชี้ให้คำยืนยัน

“แปลกที่แกร้งงานแบบนี้ด้วย” คนเป็นพ่อตั้งข้อสังเกต เพราะ
เจ้าตัวแทบไม่ค่อยรับงานประเภทนี้หากไม่จำเป็น ที่รับงานครั้งนี้คงมี
เหตุผลเดียวคือเจตัว

“อยากทำอะไรใหม่ๆ บ้างน่าแดด” ชายหนุ่มรีบแก้ตัวเมื่อเห็น
สายตารู้ทันของบิดา ก่อนจะยอมรับในที่สุดเมื่อรู้ว่าทุกคนคงทราบ
เหตุผลดี “ก็เป็นห่วงน้องนั่นแหละซะ”

“พูดออกมาตรงๆ ก็จบน่า” คนถูกห่วงยิ้มล้อเลียนพี่ชาย แม้
ต่างคนต่างก็โตพอที่จะดูแลตัวเองได้ ทว่าเจซก็ยังทำเหมือนเธอเป็น
น้องสาวตัวเล็กของเขาอยู่ ทั้งที่เจ้าตัวก็เป็นพี่แค่มิเกินๆ

“หม่ามียอยากให้ถึงวันนั้นเร็วๆ จัง” คนเป็นแม่ทำท่าเพ้อฝันถึง
วันที่ลูกๆ จะได้ร่วมงานกัน

“คุณไม่ได้เดินแบบหรือร้องเพลงเองนะที่รัก” คนเป็นสามีไม่วาย
เอ่ยแซวเมื่อเห็นภรรยาตื่นเต้นเกินพอดี

“นี่เป็นครั้งแรกที่สองแผ่ร่วมงานกัน จะไม่ให้ฉันตื่นเต้นได้
ยังไงคะ”

นี่เป็นครั้งแรกที่สองแผ่ร่วมงานกัน แม้จะมีหลายงานที่เชิญ
ให้ทั้งสองออกงานคู่ ทว่าก็ถูกปฏิเสธเสมอมา

“หรือผมจะยกเลิกดี” ชายหนุ่มพูดที่เล่นที่จริง จนได้รับค้อน
วงโตจากมารดาเพราะบังอาจไปดัดฟันท่าน

ที่เขาไม่รับงานคู่กับน้องสาวเป็นเพราะเห็นสคริปต์ของรายการ
ต่างๆ ที่มักให้พูดถึงเรื่องส่วนตัวของอีกฝ่าย ซึ่งมันไม่ใช่ทางของทั้งสอง
คน ดังนั้นการไม่รับงานคู่กันจึงถือว่าเป็นการหลีกเลี่ยงอย่างหนึ่ง

“อย่าแม้แต่จะคิดเสียวนะเจซี”

“ใครจะไปดัดฟันคนสวยลงล่ะครับ”

“ลูกชายลูกสาวแม่ต้องเด่นสุดๆ แน่เลย”

“ก็แค่งานธรรมดาที่น่าที่รัก ตื่นเต้นไปได้” คนที่ไม่ชอบอาชีพของ
ลูกทั้งสองได้แต่พูดขวางโลก ก่อนจะหันไปให้ความสนใจที่ดั่งขึ้น

“งานอะไรหรือป้า เราสองคนไปด้วยได้รีเปล่า” ดีอันถามอย่าง
อยากรู้อยากเห็น

“นั่นสิป้า ขอเราไปด้วยคนนะฮะ” ออสตินเสริมทัพ

“มีสักครั้งไหมที่พวกแกไม่อยากจะร่วมด้วย” ทอเร็ตต์ได้ถาม

“มี!” สองแผ่ตอบอย่างพร้อมเพรียงกัน

“อะไร”

“ก็ตอนที่เสียเจชถูกป้าเรียกตัวไง นั่นละคือสิ่งที่เราไม่อยากร่วม
ด้วย ต่อไปป้าก็เรียกแต่เสียเจชนะ พวกเราไม่เกี่ยวด้วย”

“ใช่ป้า ปกติเสียก็สร้างเรื่องเอง แต่ทำไมเราสองคนต้องโดนด้วย
ตลอดเลย” เป็นแผ่ที่ช่วยยืนยัน ก่อนจะรีบกระโดดหลบแข้งของพี่
ชายอย่างเจซีเมื่อคนถูกพาดพิงร้อนตัว

“ไ้ได้กพวกนี้”

“เฮียใจร้ายว่ะ” คนถูกไล่เตะพูดด้วยความน้อยใจ “อะอะก็
ลงไม้ลงมือ ต้มก็เจ็บเป็นนะเฮีย”

“นี่หากยังไม่ได้โดนร่างกายมึงเลยนะดีอ่อน ลำออยไปได้”

“ไม่โดนตอนนี่ แต่เดี๋ยวก็โดนนา”

“ให้มันโดนก่อนเถอะน่า ค่อยบ่น”

“ทำไมเฮียไม่ทำไ้ตุนบ้างละ อะไรๆ ก็ต้มอยู่เรื่อย”

“พวกแกไม่ต้องเกียจกันหรอก ยังไงก็โดนทั้งสอง” คนเป็นพี่ให้
สัญญา เตรียมจะเข้าไปคิดบัญชีกับสองแสบ ทว่าไ้เด็กที่ไ้ยิ่งกว่าลิง
กิริบวั้งขึ้นบ้าน แต่ก็ไม่มีสิ่งของที่คุ้ยไ้

“เราขอบัตรวีไอพีนะป้า ไม่งั้นไม่ยอมด้วย จะฟ้องแด่ดี๊ซาน”

“ไ้เด็กชี้ฟ้อง” คนเป็นพี่ตะโกนตอบ

ทว่าคนโดนว่าไม่สนใจ และวั้งขึ้นไปบนบ้านทันที

งานแฟชันโชว์...

“อีกสิบนาที่ขึ้นเวทีนะคะ” ทีมงานคนหนึ่งตะโกนบอกเหล่า
นางแบบที่เตรียมตัวอยู่หลังเวทีให้เตรียมพร้อมเมื่อจวนไ้เวลาเต็มที่

“ตื่นเด่นรีเจต้า” เจชชีถามหลังเห็นน้องสาวนั่งกุมมือหลับตา
มานานพอสมควร

“นิดหน่อย” หญิงสาวตอบตามตรง ตื่นเด่นเพราะห่างหายจาก
เวทีไปร่วมสี่เดือน ที่สำคัญเมื่อหนึ่งชั่วโมงก่อนเธอได้รับโทรศัพท์จาก
แมทธิว เขาบอกว่าจะมาร่วมงานนี้ด้วย แม้ข้างกายเขาจะมีโรคอยู่
ก็ตาม

“ไม่คิดว่าจะไ้ยินคำนี้จากยูนะเจต้า”

เนื่องจากน้องสาวของเขาผ่านเวทีเดินแบบร่วมร้อยเวที คำว่า
ตื่นเด่นจึงแทบไม่เคยหลุดออกมาจากปากเจ้าหญิงน้ำแข็งแม้แต่ครั้ง
เดียว นอกเสียจากตื่นเด่นด้วยเรื่องอื่น

“ถูกต้องไม่ได้ตื่นเต้นเพราะแม่ทมาหอรกนะ” คนเป็นพี่ว่าอย่าง
รู้ทัน

เจซซี่รู้ว่าน้องสาวฝาแฝดหลงรักแมททิวมาตั้งแต่สมัยเรียน แม้
ตอนนี้ชายหนุ่มกำลังจะแต่งงาน ทว่าหญิงสาวก็ยังคงปักใจอยู่ เขาไม่รู้
ว่าเหตุใดเจด้าจึงไม่เปลี่ยนใจจากเพื่อนคนนี้เสียที ทั้งที่สาวเจ้าก็มีคน
เข้ามาในชีวิตเยอะ แต่ก็ไม่มีสักคนที่สามารถทะลุกำแพงหัวใจหญิง
สาวได้ ชายหนุ่มได้แต่หวังว่าจะมีใครสักคนที่ดีพอ พร้อมจะพาเจด้า
ออกไปจากความรู้สึกนี้และเริ่มต้นใหม่ได้เสียที

“หุบปากแล้วออกไปเตรียมตัวได้แล้วเจซ” คนถูกรู้ทันว่าเมื่อเห็น
ทีมงานเข้ามาตาม

“ตัดใจจากมันซะ ก่อนที่ไอจะทนไม่ได้”

เจซซี่พูดให้ได้ยินเพียงสองคน ก่อนจะเดินตามทีมงานออกไป
ปล่อยให้เจด้าจมอยู่กับคำพูดของพี่ชาย นี่ไม่ใช่ครั้งแรกที่เจซซี่พูดแบบ
นี้ แต่เธอรู้ว่าครั้งนี้ชายหนุ่มพูดจริง

“ไอกำลังพยายามอยู่เจซ” หญิงสาวสุดลมหายใจเข้าปอดลึกๆ
อาการตื่นเต้นก่อนหน้านี้ค่อยๆ หายไปเมื่อนึกถึงความเป็นจริงว่าเธอ
ควรตัดใจจากแมททิวให้ได้เสียที แม้จะยากแต่ก็ควรจะทำให้ได้

ด้านหน้าเวทีผู้คนรอดูโชว์สุดท้ายซึ่งเป็นไฮไลต์ของงานใน
ฮิมเมอเจล หนึ่งในนางแบบที่มีฉายาว่านางฟ้าน้ำแข็งเป็นอีกหนึ่ง
เหตุผลที่ทุกคนรอคอยการกลับมาของเธอ และหนึ่งในนั้นก็คือเบลซ
เจ้าของฉายาองครักษ์พิทักษ์เจ้าหญิง

“ฉันตื่นเต้นว่ะคาร์ล” เบลซเก็บอาการตื่นเต้นไม่อยู่เมื่อใกล้ถึง
เวลาโชว์ที่เขารอคอย

“นายเปลี่ยนไปมากนะเบลซ” นี่เป็นครั้งแรกที่คาร์ลอสเห็นเพื่อน
เก็บอาการไม่อยู่เมื่อเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสตรีเพต ทั้งที่เบลซขึ้นชื่อ

ว่าเป็นเสื้อผู้หญิง ทว่ากลับดูตื่นเต้นอย่างที่เขาด้วยอมรับ คนอย่างเบลซไม่น่าออกอาการด้วยเรื่องแค่นี้

“ใครๆ เขาก็ตื่นเต้นที่จะได้เจอ เซน่า เซอร์ กันทั้งนั้นน่าคาร์ล”
เบลซอธิบาย

เขาจะบอกเพื่อนได้อย่างไรว่า ที่ตื่นเต้นเต้นอยู่ในตอนนี้ไม่ใช่แค่อยากเจอนางฟ้าน้ำแข็งเพียงอย่างเดียว แต่สิ่งที่ทำให้เขาตื่นเต้นมากกว่านั้นคือปฏิกิริยาของคาร์ลอสเมื่อได้สบตานางแบบสาวต่างหากที่เขาลงทุนลงแรงกว่าจะได้บัตรที่นั่งติดขอบเวทีซึ่งสามารถสบตานางแบบได้ชัดๆ จะเสียเปล่าไม่ได้

“แต่นายดูตื่นเต้นเกินไปนะ” คนละเอียดแบบคาร์ลอสยังไม่ยอมปล่อยผ่านไปง่ายๆ แต่สุดท้ายก็ต้องหันไปสนใจบนเวทีเมื่อโชว์กำลังเริ่มขึ้น

ไฟบนเวทีดับลงทุกดวง ก่อนที่เสียงเปียโนจะดังขึ้น ไฟกลางเวทีค่อยๆ สว่างขึ้นแล้วสอดส่องไปยังเจซีที่กำลังโชว์เดี่ยวเปียโนด้วยเพลงของตัวเอง

ทุกสายตาดูจะจ้องไปที่หนุ่มหล่อกลางเวที แม้จะมีข่าวไม่เว้นแต่ละวัน ทว่าเมื่อชายหนุ่มอยู่บนเวทีและได้จับไมค์ร้องเพลงพร้อมเครื่องดนตรีคู่ใจ จากเพลย์บอยก็กลายเป็นผู้ชายอบอุ่นทันตาเห็น

จังหวะเพลงเริ่มเปลี่ยนพร้อมกับแสงไฟที่สว่างขึ้นหลากสีส่นเข้ากับเสียงเพลงที่มีจังหวะสนุกขึ้น จังหวะนั้นนางแบบคนแรกก็เดินออกมา

“ฉันคิดว่านางแบบต้องเดินหน้าบ๊ิง” คาร์ลอสออกความเห็น เพราะนางแบบที่เดินออกมาต่างก็ยิ้มแย้มแจ่มใสทุกราย ไม่เหมือนที่เขาคิดว่าพวกหล่อนต้องเดินทำหน้านิ่งตลอดเวลาเพื่อให้เสื้อผ้าดูโดดเด่น

“เวทีนี้จุดเด่นอีกอย่างของเขาคือเดินให้เป็นตัวเองที่สุด” เบลซ

อธิบาย ก่อนจะหันไปบอกเพื่อนเมื่อใกล้ถึงเวลาที่รอคอย “เซน่า เซอร์ กำลังจะออกมาแล้วคาร์ล”

คาร์ลอสรับฟังที่เพื่อนบอก ทว่าไม่ได้ตื่นเต้นหรือรอคอยแต่อย่างใด แม้ว่าเธอจะสวยเพียงใด หรือถูกใจเขามากก็ตาม แต่เขาก็ไม่คิดจะคบหรือจริงจังกับพวกนางแบบแน่ๆ

ชายหนุ่มมองโชว์ตรงหน้า หนุ่มหล่อที่เคยนั่งเล่นเปียโนอยู่หยิบไม้ค้แล้วลุกขึ้นยืน เสียงปรบมือดังก้องเลยทีเดียว เมื่อร่างระหงปรากฏตัวขึ้นโดยสวมชุดฟินาเล

ช่วงขายาวเนียนที่เดินด้วยความมั่นใจสะกดทุกสายตาให้มองเธอแต่เพียงผู้เดียว ชุดที่หญิงสาวสวมไม่ได้โดดเด่นไปกว่าหน้าหวาน ทว่าดูเฉียวคม ตาที่กวาดมองผู้คนเหมือนใบมีดโกน แต่ก็ดูอ่อนหวานในเวลาเดียวกัน ความขัดแย้งกันในตัวเธอทำให้คาร์ลอสละลายตาไปจากใบหน้าเธอไม่ได้

ทว่าสิ่งที่เห็นต่อมาทำให้เขาสงสัย เพราะนักร้องหนุ่มผู้นั้นยื่นมือให้หญิงสาวจับ แถมเจ้าหล่อนยังวางมือลงบนมือใหญ่อย่างเต็มใจเสียด้วยสิ หรือทั้งคู่จะเป็นคู่รักกัน

ไวก่ความคิด...“เธอเป็นแฟนกับนักร้องรี”

“นายพูดว่าอะไรนะคาร์ล” ทั้งที่ได้ยิน ทว่าเบลซก็ยังไม่ยอมเชื่อเพื่อนอีกครั้งด้วยความขบขัน “ฉันได้ยินนายถามไม่ผิดใช่ไหม”

“ตกลงเขาเป็นคนรักกันรี” คาร์ลอสถามอีกครั้ง

เป็นจังหวะเดียวกับที่สองหนุ่มสาวเดินมาถึงหน้าเวที โดยชายหนุ่มปล่อยให้สาวได้โพสท่าฟรีเซนต์ชุดบนร่างกายได้เต็มที่ ก่อนจะหอมแก้มหนุ่มฟอดใหญ่ ทำให้คนมองทั้งหมดยิ้มด้วยความถูกใจความน่ารักของทั้งสอง

“เขาเป็นพี่น้องกัน” เบลซเฉลย และถามอีกครั้งเมื่อนึกบางอย่างขึ้นได้ “นายน่าจะรู้จัก ทอเร็ตโต้ เซอร์คิโอ”

“แน่นอนว่าฉันรู้จักสุดยอดนักฟุตบอลคนนี้”

คาร์ลอสเกิดและเติบโตในประเทศที่กีฬาฟุตบอลเฟื่องฟูพอๆ กับเทศกาลวิ่งวัวกระทิง แกรมพ็อเทบุตรแห่งทองยังเคยไปค้าแข้งอยู่ที่สเปน มีหรือที่เขาจะไม่รู้จัก แล้วมันเกี่ยวอะไรกับสองหนุ่มสาวบนเวที

“ทั้งสองเป็นลูกของ ทอเร็ตโต้ เซอร์คิโอ”

“เป็นอย่างนั้นหรือ” คาร์ลอสตอบรับเพื่อนพร้อมกับจ้องมองใบหน้าหวาน เขาไม่แปลกใจเลยที่เจ้าหล่อนหน้าหวานถึงเพียงนี้ เพราะหากเป็นลูกสาวของทอเร็ตโต้ก็คงเป็นสาวลูกครึ่งเอเชีย

“เธอชื่ออะไร” คาร์ลอสแทบไม่รู้ตัวว่าให้ความสนใจนางแบบสาวมากเพียงใด

แต่เบลซที่คบหากันมานานดูออกว่าเพื่อนรักกำลังติดกับดักคำพูดของตัวเอง ปากบอกไม่สนใจ ทว่าตากลับมองไม่กะพริบ สิ่งที่เขาหวังอาจจะได้เห็นในอนาคตก็ได้

“เซเลน่า เซอร์” เบลซยังคงเล่นลิ้น

“ฉันหมายถึงชื่อจริงๆ ของเธอ”

“เซเลน่า เซอร์คิโอ” ชายหนุ่มยอมบอกในที่สุด “นายสนใจเธอแล้วใช่ไหมเพื่อน ฉันบอกแล้วว่าเธอน่ะสเปกนายทุกอย่าง”

คาร์ลอสไม่ได้ตอบเพื่อน แน่แน่นอนว่าเบลซพูดถูก เซเลน่าตรงสเปกเขาทุกอย่าง แต่นั่นไม่น่าสนใจเท่ากับบางสิ่งบางอย่างในตัวเธอ ซึ่งมีเขาคนเดียวเท่านั้นที่รู้

ในขณะที่เจ้าของฉายานางฟ้าน้ำแข็งกำลังหมุนตัวเดินกลับไปหาพี่ชายเธอก็เสียการทรงตัว แม้จะเล็กน้อยเท่านั้นเพราะมีพี่ชายรีบมาประคองอย่างเป็นธรรมชาติ แต่มีหรือที่คนละเอียดเช่นคาร์ลอสจะดูไม่ออก

‘เธอมีปัญหาที่ขา’

“แต่ถึงนายจะสนใจเธอก็คงยากหน่อยนะคาร์ล เซน่า เซอร์
เข้าถึงตัวยากมาก แถมเจ้าหล่อนยังหึงสุดๆ” ชายหนุ่มบอกเพื่อนเมื่อ
เห็นคาร์ลอสสนใจเซเลน่า

“ไม่เกินความสามารถของฉันหรอกน่า”

“หมายความว่านายจะเดินหน้าจีบหล่อน?” เบลซเอ่ยออกมา
อย่างไม่อยากเชื่อว่าคุณาเพื่อนจะยอมรับจริงๆ เช่นนี้ คาร์ลอสก็ยังเป็น
คาร์ลอสอยู่วันยังค่ำ คิดอย่างไรก็พูดออกมา

“นายไม่เคยได้ยินหรือเบลซ...ยิ่งยากยิ่งสนุก”

3

เจ้าหญิงเอาแต่ใจ

‘นายไม่เคยได้ยินหรือเบลซ...ยิ่งยากยิ่งสนุก’

คาร์ลอสพยายามคาดในใจ เธอจะหยิ่งแค่ไหนเขาก็อยากรู้เช่นกัน บางทีถ้าทำทื่ออย่างว่าอาจจะเป็นแค่การเรียกร้องความสนใจให้ตัวเอง ดูมีอะไรน่าค้นหาก็ได้ ทว่าความคิดทั้งหมดก็ต้องยุติไว้ก่อนเมื่อถูกคนข้างๆ สะกิด

คนถูกสะกิดหันไปมองหนุ่มวัยรุ่นสองคนที่หน้าเหมือนกันจนแทบแยกไม่ออก ไม่ต้องเดาก็พอจะมองออกว่าคนทั้งคู่เป็นฝาแฝดกัน แต่หากจะพูดตามตรงก็คือ เขาไม่เคยรู้จักชายทั้งสองเป็นการส่วนตัว ซึ่งพวกเขาอาจจะจำคนผิดละมั้ง จึงส่งสายตาดูว่าเรียกตัวเขาหรือ ซึ่งทั้งสองหนุ่มก็พยักหน้ารัวๆ พร้อมกันเป็นการยืนยัน

“เรียกพี่นั่นแหละฮะ” ดิอันบอกโดยถือวิสาสะเรียกชายหนุ่มข้างกายว่าพี่

“มีอะไรหรือเปล่าครับ” คาร์ลอสถามน้ำเสียงสุภาพ แม้อยากทำเป็นไม่สนใจมากเท่าไร แต่ก็ทำไม่ได้ เมื่อสองหนุ่มหันมาจ้องเขาเสียขนาดนี้

“พี่จะจีบนางแบบคนนั้นหรือฮะ” ออสตินเป็นคนเอ่ยขึ้นบ้าง พร้อมชี้ไปที่นางแบบบนเวที แต่เมื่อเห็นสายตาไม่ไว้วางใจของอีกฝ่าย

ก็รีบเอ่ยแนะนำตัว

“ผมออสติน น้องชายดี้อ่อน” แผลน้องแนะนำตัว พร้อมชี้ไปที่พี่ชายฝาแฝด

“ส่วนผมดีอ่อน เป็นพี่ชายออสตินมัน” เด็กหนุ่มชี้ไปที่แผลน้องเช่นเดียวกัน

‘เป็นการแนะนำตัวที่ไม่มีอะไรดีขึ้นมาเลย นอกจากรู้ว่าทั้งสองชื่ออะไรและเป็นพี่น้องกัน’ คาร์ลอสคิดในใจ แต่เมื่อหลวมตัวเข้ามาอยู่ในวงสนทนาแล้วก็คงถอยหลังกลับยาก เพราะสองแผลยังคงตั้งตารอคอยคำตอบจากคำถามก่อนหน้านี้

“ผมคิดว่าเรื่องที่พวกคุณสองคนถามมาน่าจะเป็นเรื่องส่วนตัว และผมคงไม่จำเป็นต้องบอกพวกคุณในเรื่องนี้” คาร์ลอสเอ่ยน้ำเสียงราบเรียบอย่างมีมารยาท

ทว่าสองแผลก็รู้ว่าถูกด่าทางอ้อม...

“พูดว่าผมสละหรือเสียก็ได้พี่ ผมเข้าใจ” ดีอ่อนพูดออกมาตรงๆ ไม่ได้สะทกสะท้านกับคำด่าทางอ้อมของชายหนุ่มหน้าตาดีตรงหน้า แค่นึกอ้อว่าเล็กน้อยเมื่อเทียบกับสิ่งที่พวกเขาเคยเจอมา ทว่านั่นไม่ใช่ประเด็นหลักในเรื่องนี้

“แต่ผู้หญิงที่พี่กำลังพูดถึงอยู่นั่นนะ พี่สาวพวกผม” ออสตินโยงเข้าเรื่องอีกครั้ง

คาร์ลอสแสดงสีหน้าแปลกใจเล็กน้อยเมื่อได้ยินความจริง แต่ก็ยังไม่ปักใจเชื่อสักเท่าไร หันไปมองเบลซที่นั่งฟังอยู่ข้างๆ ก็ได้รับการยืนยันด้วยการพยักหน้าบอกว่าเรื่องที่ทั้งสองพูดมาคือความจริง

“พวกคุณต้องการอะไร” ชายหนุ่มถามตรงๆ

“แค่อยากจะช่วย” เป็นออสตินที่ตอบ

ทว่ารอยยิ้มเจ้าเล่ห์นั้นทำให้คาร์ลอสไม่ไวใจเอาเสียเลย มีหรือที่คนเป็นน้องชายจะไม่หวังพี่สาว แต่เด็กสองคนนี้ก็กลับอยากช่วยให้

เขาจีบพี่สาว ซึ่งแน่นอนว่าจีบที่เขาหมายถึงคือการจีบขึ้นเตียงเท่านั้น
ไม่มีอย่างอื่นแอบแฝง บางทีสองหนุ่มอาจจะเข้าใจคลาดเคลื่อนไป

“ช่วยผมจีบพี่สาวคุณนะหรือ” ชายหนุ่มถามเพื่อย้ำว่าตัวเอง
ไม่ได้เข้าใจผิดไป

“แน่นอน”

“ถ้าผมบอกว่าไม่เป็นไรล่ะ”

“จากช่วยก็จะเปลี่ยนมาเป็นขัดขวาง”

“คุณรู้หรือเปล่าว่าจีบในแบบผู้ใหญ่หมายถึงอะไร” คาร์ลอส
ไม่คิดจะปิดบังว่าเขาต้องการพาพี่สาวของทั้งสองขึ้นเตียงมากกว่าจะ
จริงจังในเรื่องความรัก ซึ่งเขาคิดว่ามันเป็นเรื่องไร้สาระมากเสียด้วย

“แน่นอนว่าพวกเราก็รู้ดีอีกนั่นแหละ”

“แต่พวกคุณก็อยากจะช่วย?” คาร์ลอสเริ่มไม่เข้าใจความคิด
ของสองแฝดตรงหน้า รู้ทั้งรู้ว่าเขาหวังอะไรในตัวหญิงสาว แต่ก็ยัง
ยืนยันว่าจะช่วยอย่างนั้นหรือ

“พี่ไม่มีทางทำอะไรได้หรอก ถ้าพี่สาวของพวกเราไม่เต็มใจ
เอง” ดีอันพูดอย่างมั่นใจ

“ผมไม่เข้าใจในสิ่งที่พวกคุณทำ”

“พี่ไม่ต้องเข้าใจหรอกฮะ แค่อตอบมาว่าจะให้ช่วยรีเปล่า”

นี่ไม่ใช่ครั้งแรกที่พวกเขาช่วยหนุ่มๆ จีบพี่สาว แต่ไม่มีครั้งไหน
เลยที่เหล่าหนุ่มๆ พวกนั้นจะจีบพี่สาวพวกเขาติด ที่พวกเขาต้องทำ
แบบนี้เพราะไม่อยากรู้ให้พี่สาวจมปลักอยู่กับความรักในอดีตจนทำร้าย
ตัวเอง หากมีผู้ชายคนไหนที่ดีพร้อมและต้องการกุมมือเธอให้หลุด
ออกมาจากบ่วงนั้นพวกเขาก็ยินดีจะช่วย

แม้ผู้ชายตรงหน้าจะมีจุดประสงค์คือจีบพี่สาวพวกเขาเพื่อพา
ขึ้นเตียง แต่ก็อย่างที่ได้พูดไป หากเจด้าไม่ยอมมีหรือผู้ชายคนนี้จะได้อุ้ม
ผู้ชายคนนี้มีบางอย่างแปลกไปจากคนอื่นๆ ที่เคยเจอมา และพวกเขา

เชื่อเหลือเกินว่าหากใครเดินเข้าไปหานางฟ้าน้ำแข็งแล้ว มีโอกาสน้อยมากที่จะถอนตัวออกมาได้ง่ายๆ

หลายคนอาจจะว่า เซน่า เซอร์ เป็นผู้หญิงหยิ่ง ไม่สนใจใคร หน้าไหน แถมยังเข้าถึงยาก แต่น้อยคนนักจะรู้ว่าพี่สาวของพวกเขา น่ารักเพียงใด แม้ปากจะร้าย ทว่าก็ใจดีจนพวกเขาเคยตัว และหากผู้ชายคนนี้ได้สัมผัสความน่ารักนั้น คงไม่คิดแค่อยากพาขึ้นเตียงเพียงอย่างเดียว

“ขอบคุณพวกคุณ แต่ผมคิดว่าคงไม่เป็นไร”

“แบบนี้สิ ถึงจะเหมาะกับเจ้าเซ” สองหนุ่มตีมือกันอย่างพอใจ นั่นทำให้คาร์ลอสหงงวยหน้าเข้าไปอีก “ขอให้โชคดีนะชะ พวกเราเอาใจช่วยเต็มที่”

“ขอบคุณครับ” คาร์ลอสกล่าวขอบคุณทั้งที่ไม่ค่อยเข้าใจสองหนุ่มเท่าไร แต่ก่อนที่จะทั้งสองจะลุกจากไปก็ไม่ลืมทิ้งท้ายคำพูดเอาไว้

“ผมบอกไว้ก่อนนะชะ ถ้าไม่ยอมมีพ่อตาคุณแบบป้าแบคก็อย่ามายุ่งกับเจ้าเซเลย เพราะหากคุณเดินเข้าไปในบ่วงที่คุณสร้างไว้แล้ว คุณจะเป็นฝ่ายติดบ่วงนั่นเอง ไม่เชื่อก็ลองดูได้นะชะ” ออสตินยังคงเป็นคนพูดเหมือนเดิม

คาร์ลอสยิ้มซ้ำคำเตือนนั้น คนอย่างเขาหรือจะติดบ่วงที่ตัวเองสร้างขึ้น

“ผมรู้ว่าพี่ไม่เชื่อ แต่ก็นั่นละ สิ่งที่เราต้องการ”

“ไม่มีวันนั้นหรอกหนุ่มน้อย” ชายหนุ่มพูดตามหลังเด็กหนุ่มทั้งสองด้วยความมั่นใจในตัวเอง

ทว่าเบลซกลับเห็นด้วยกับสองแฝดทั้งหมด ไม่ช้าก็เร็วคาร์ลอสได้ติดกับดักที่ตัวเองสร้างขึ้นแน่นอน

“เป็นอะไรมากหรือเปล่าเจต้า”

ทันทีที่ลงจากเวทีเจซซีก็ตรงดิ่งไปหาน้องสาวอย่างรวดเร็ว เพราะอาการของเจต้าเมื่อครู่ทำให้เขาดกกังวลไม่ได้ พานทำให้โมโห คนที่ดื้อไม่ยอมพักจนกว่าจะหายดี แต่กลับลุกขึ้นมาสวมสันสูงห้านิ้ว ซึ่งมีผลต่อกระดูกที่เฟื่องสมานกันดี

หากเขาประคองเธอไว้ไม่ทันจะเกิดอะไรขึ้น เธออาจไม่ได้พักงานแค่สี่เดือนอย่างที่แล้วมา ทว่าอาจจะได้พักงานถาวร

“โอไม่ได้เป็นอะไร” เจต้าบอกรัด ดินนาพี่ชายไปยังที่นั่งส่วนตัวของตัวเอง เพราะไม่อยากให้ใครได้ยินเรื่องที่คุยกัน “อย่าตื่นตูมไปเจซ มันไม่ได้ร้ายแรงอย่างที่ยุคิด”

เธอไม่ได้โกหกเพราะตัวเองไม่ได้เป็นอะไรอย่างที่พี่ชายพูดเลย เหตุการณ์บนเวทีเมื่อครู่เป็นเพียงอุบัติเหตุไม่คาดฝันเท่านั้น นางแบบคนใดก็เคยประสบมาแล้วเช่นกัน

“การที่ยูลัมแบบเมื่อก็มันไม่ใช่เรื่องเล่นๆ แล้วนะเจต้า ขาของยูยังไม่หายดี ยูควรพักงานต่อ” คนเป็นที่สรุปจากสิ่งที่เห็น และไม่ลืมที่จะออกคำสั่ง “งานที่รีบไว้มากเลิกให้หมดซะ ไม่งั้นยูได้เจอดีแน่”

“มันก็แค่อุบัติเหตุน่าเจซ ทำยังกับนี่เป็นครั้งแรกอย่างนั้นละ”

“แต่ครั้งนี้กับครั้งก่อนๆ มันไม่เหมือนกัน ยูรู้ตัวเองดีที่สุดเจต้า”

ชายหนุ่มพูดน้ำเสียงเคร่งเครียด จนหญิงสาวไม่กล้าแก้ตัวอย่างเคย เพราะรู้ว่าพี่ชายพูดมานั้นก็มีส่วนถูก

“โอจะระวังมากกว่านี้” หญิงสาวก้มหน้ายอมรับ

“ไม่ใช่แค่ระวัง แต่ยูต้องยกเลิกงานทั้งหมดจนกว่าจะหายดี” เจซซีเอ่ยน้ำเสียงเฉียบขาด ทว่าก็ไม่สามารถบังคับคนดีด้านแบบเจต้าได้

“เอาเป็นว่าโอจะรับงานน้อยลง แต่ให้ยกเลิกทุกงานคงไม่ดี เพราะอะไรยูเองก็น่าจะรู้” เจต้ายอมพบก้นครึ่งทาง

แม้เธอจะยกเลิกงานทั้งหมดได้โดยไม่เดือดร้อนเรื่องค่าผิดสัญญา ทว่าการรักษาคำพูดถือเป็นสิ่งที่สำคัญ และความรับผิดชอบต่องานย่อมมาเป็นที่หนึ่ง ไม่เช่นนั้นหนทางการทำงานในภายภาคหน้าคงไม่สดใสเท่าไร

“ยูมันคือไม่เปลี่ยน” ชายหนุ่มยอมล่าถอย อย่างน้อยหญิงสาวก็รับปากว่าจะดูแลตัวเองมากขึ้นโดยรับงานน้อยลง ทว่าเขาก็ไม่ลืมกำชับด้วยความเป็นห่วง “อย่าฝืนถ้ามันไม่ไหว เพราะหากยูเป็นอะไรขึ้นมา คนที่เสียใจที่สุดคือพ่อกับแม่ที่รักยูมากที่สุด”

“รู้แล้วนะ” หญิงสาวปฏิเสธไม่ได้ เพราะความเสียใจของท่านทั้งสองนั้น เธอได้ประจักษ์กับตาตัวเองมาแล้วในวันที่เกือบเอาชีวิตไม่รอดจากอุบัติเหตุ ได้แต่สัญญากับตัวเองว่าจะไม่มีทางทำให้ตนเห็นภาพนั้นเป็นครั้งที่สอง

“ไปเปลี่ยนเสื้อผ้าได้แล้ว เจอกันที่งานเลี้ยงคืนนี้นะ” ชายหนุ่มบอก ก่อนจะทอดร่างเล็กไว้หลวมๆ “วันนี้น้องสาวที่สวามิภักดิ์มากครับ แต่ก็ไม่เคยชอบใจสักครั้งที่ผู้ชายพวกนั้นมันมองกันยู แล้วเจอกันน้องรัก”

เจซซี่ผละออก ทว่าก็ไม่ลืมจูบแก้มหนุ่มของน้องสาวซึ่งนานๆ จะทำที แกมตบนี้ยังเป็นที่สาธารณะ ทำให้คนเป็นน้องต้องตีแชนพี่ชายให้รีบปล่อยด้วยความซัดเซปนเอือมระอา

“หอมนิดหอมหน่อยก็ไม่ได้ ทำเป็นหวง” ชายหนุ่มอดแหวะไม่ได้

“จะไปไหนก็รีบๆ ไปเลย” เจด้าออกปากไล่ ก่อนที่พี่ชายเธอจะไขว่คว้าความเลี่ยนมากกว่านี้ ไม่ใช่เพราะเจซซี่มีอารมณ์รักน้องสาวขึ้นมาหรอก แต่ฝ่าฝืนของเธอกำลังวางกับดักสาว ๆ พวกนั้นไว้ต่างหากล่ะ เพราะคืนนี้นายพรานหน้าหล่อแต่จอมกะล่อนจะออกล่าเหยื่อ และดูเหมือนว่าเหยื่อจะเริ่มจะเดินมาติดกับดักทีละคนสองคนแล้วละ

“พวกหล่อนยอมเดินไปติดกับดักยูอยู่แล้วละเจซ” หญิงสาวว่า

อย่างรู้ทัน

“อย่าทำไถ่คืนก็แล้วกัน” ชายหนุ่มพูดทิ้งท้ายเพียงเท่านั้นก็เดินจากไป ปล่อยให้ห้องสาวได้แต่ส่ายหัวให้ความเมื่อยของพี่ชาย

ที่เจซีี่แสดงออกว่ารักน้องเหลือเกินนั้นไม่ใช่แค่อยากหลอกหลอสาวๆ ด้วยความเป็นผู้ชายอบอุ่นจอมปลอม แต่ชายหนุ่มกันทำหนุ่มๆ ที่จะเข้าหาเธอด้วยอีกทาง ไม่เช่นนั้นคงไม่เปิดเผยต่อหน้าสาธารณชนบนแคตวอล์กแบบเมื่อครู่หรอก

“เฮ้อ...” หญิงสาวถอนหายใจเอือกใหญ่เมื่องานสำเร็จไปได้ด้วยดี ก่อนจะไปเปลี่ยนเสื้อผ้าบ้างเพื่อเตรียมตัวไปงานเลี้ยงในคืนนี้ ซึ่งเป็นธรรมเนียมปฏิบัติ แม้ไม่อยากไปร่วมงานสักเท่าไร ทว่าการที่เธอเดินแบบในชุดพินาเลจียากที่จะเลี่ยง ทันทีที่ก้าวขาก็เจ็บแปลบขึ้นมา

เจด้ายืนนิ่งอยู่กับที่จนกว่าอาการนั้นจะหายไป ก่อนจะเดินไปยังโต๊ะแต่งตัวอย่างสง่างามสมกับเป็นนางแบบระดับแถวหน้าของโลก โดยไม่มีใครรู้ว่าภายใต้ท่วงท่าที่สวยงามนั้นเก็บซ่อนความเจ็บปวดไว้มากเพียงใด

หญิงสาวรู้ว่าสิ่งที่เกิดขึ้นบนแคตวอล์กไม่ได้เป็นเพราะอุบัติเหตุเพียงอย่างเดียว แต่มันมีปัจจัยอื่นมาเกี่ยวข้องด้วย ซึ่งโดยหลักคือผลกระทบจากอุบัติเหตุในคืนนั้น...คืนที่เธอไม่มีวันลืม

คำคืนนี้ท้องฟ้ามืดมิด ทว่าบริเวณหน้าโรงแรมหรูแห่งนี้
กลับสว่างไสวไม่ต่างไปจากตอนกลางวันแม้แต่น้อย มีชายหนุ่มคนหนึ่งเดินออกจากโรงแรมอย่างหัวเสียความสะพรั่งของตนเอง

“สะพรั่งจนได้เรื่องน่าคาร์ล” คาร์ลสบนตัวเองเพราะลืมกระเป๋าสตางค์ไว้ในห้องน้ำระหว่างเข้าไปทำธุระตอนมาร่วมงานเดินแบบเมื่อตอนเย็น แม้เวลาจะล่วงเลยมาหลายชั่วโมง ทว่าทรัพย์สิน

ของเขายังอยู่ครบ สมกับเป็นโรงแรมดังที่รับรองเรื่องความปลอดภัย ทั้งร่างกายและทรัพย์สินของลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการ

ชายหนุ่มให้ลูกน้องมารับแทนได้ หลังจากพนักงานโรงแรม ต่อสายหาตามเบอร์ในนามบัตรซึ่งเขาพกติดไว้ในกระเป๋า แต่เมื่อหมด เวลางานแล้วเขาก็ไม่อยากจะนอนเพราะรู้ว่าทุกคนต่างก็เหนื่อยจากการ ทำงาน จึงตัดสินใจขับรถมาที่โรงแรมดังกล่าวด้วยตัวเอง

คาร์ลอสยึดกระเป๋าใส่ตังค์ไว้ในกระเป๋ากางเกง มุ่งหน้าไปยังรถ ที่จอดอยู่ ทว่าสายตาเจ้ากรรมดันไปสะดุดเข้ากับบางอย่าง

คนร่างบางนั่งอยู่ในสวนของโรงแรมเพียงคนเดียว แม้เจ้า ตัวจะเลือกที่นั่งซึ่งคิดว่ามืดที่สุดแล้ว แต่ก็ยังคงโดดเด่นในความมืด ไม่น้อย เพราะเธอเลือกสวมชุดเดรสสีขาวแบบนั้น และเขาก็รู้ได้ทันที ว่าผู้หญิงคนนั้นคือใคร

“เจ้าหญิงเอาแต่ใจ” ชายหนุ่มพูดกับตัวเอง แม้จะเคยบอกว่า ไม่สนใจเจ้าหล่อน แต่เพียงแคเห็นด้านข้างกลับทำให้เขารู้ว่าผู้หญิงคน นั้นเป็นใคร โดยไม่ต้องเห็นหน้าชัดเจนแบบผู้หญิงคนอื่น ที่การพบกัน ซึ่งๆ หน้าบางทีก็จำไม่ได้ว่าพวกหล่อนที่ม้ายืนพำนักกรักเขาเป็นใคร

“หิ ชักเริ่มสนุกแล้วสิ” คิดได้เช่นนั้นคาร์ลอสก็เปลี่ยนทิศทาง จากรถคันหรูเป็นทิศทางที่คนร่างบางนั่งเหม่อลอยอยู่เพียงลำพัง ไม่ คิดว่าตัวเองจะได้เล่นเกมรุกเร็วขนาดนี้ แต่ก็ต้องขอบคุณความสะเพร่า ของตัวเองที่ทำให้เขาเข้าถึงตัวหญิงสาวได้ไวกว่าที่คิด และเมื่อเขาคิด จะเล่นเกมแล้ว ก็ไม่มีทางที่เธอจะรอดมือเขาไปได้

ทางด้านคนที่ถูกล็อกเป้าไว้ไม่ได้รู้ตัวเลยว่ามิสิ่งมีชีวิตที่
เรียกว่า ‘หมาป่าหน้าหล่อ’ มุ่งหน้ามายังตนที่กลายเป็นเหยื่อในอนาคต
เจด้าววรองเท้าสั้นสูงไว้ข้างกาย ปีนวดขาเมื่อรู้สึกเมื่อยขบ
หลังจากใช้งานหนักมาหลายชั่วโมง เธอออกจากงานเร็วกว่าเวลา

เพราะอยากพักผ่อนเต็มแก่ แต่พอเดินผ่านสวนของโรงแรมก็อยากมานั่งเล่นรับลมเย็นสบายๆ โดยเลือกมุมมืดที่ไม่เป็นจุดสนใจเท่าไรนัก ทว่าเธอกลับคิดผิดถนัดเมื่อมันโดดเด่นจนทำให้มีแขกไม่ได้รับเชิญเดินเข้ามา

“เห็นไกลๆ ว่าสวยแล้ว ยิ่งเห็นระยะใกล้ชัดแบบนี้ ยิ่งทำให้ผมละลายตาจากคุณไม่ได้”

คาร์ลอสทักทายเจ้าหญิงเอาแต่ใจเป็นครั้งแรก และส่งยิ้มชนิดที่ว่าสาวๆ ต่างก็ยอมสยบเพียงแค่ว่ามอบให้พวกหล่อน แต่กลับใช้ไม่ได้ผลกับนางฟ้าน้ำแข็งคนนี้

ชายหนุ่มหุบยิ้มลงช้าๆ เมื่อรู้ว่าตัวเองหน้าแตกยับ ริมฝีปากที่แย้มยิ้มเปลี่ยนเป็นเม้มแน่นจนเป็นเส้นตรงเมื่อเจ้าหล่อนไม่คิดจะสนใจเขา คาร์ลอสพิจารณาคนตรงหน้าและมีบางอย่างที่รับรู้ได้

‘หยิ่ง’ และ ‘อวดดี’ นี่คือสิ่งที่เขาเห็นจากผู้หญิงตรงหน้าที่ตนเคยสบประมาทว่าเอาแต่ใจ ซึ่งเขาไม่ได้พูดเกินจากความจริงสักเท่าไร แต่รู้เอาไว้เสียด้วยการรับมือกับคนประเภทนี้ (แบบตัวเอง) เขาถนัดมากเลยละ

“หิ่ ตอนแรกผมไม่คิดว่าสิ่งที่คนอื่นเขาพูดถึงคุณจะเป็นเรื่องจริงจนได้มาเจอกับตัวเอง”

คาร์ลอสไม่ได้พูดด้วยน้ำเสียงสุภาพเหมือนประโยคก่อนหน้านี้ แต่น้ำเสียงของเขาเต็มไปด้วยการเยาะเย้ยและเห็นด้วยอย่างยิ่งกับถ้อยคำที่ตัวเองพูดออกมาเมื่อครู่ นั่นทำให้คนที่ไม่คิดสนใจชายแปลกหน้าคอยแข็งขึ้นมาทันที เมื่อถูกต่อว่าซึ่งๆ หน้า

“คุณพูดว่าอะไรนะ” เจด้าถามเสียงสูง

ใช่เธอไม่ได้ยินชายหนุ่มพูด และไม่สนใจด้วยว่าคนอื่นจะพูดกลับหลังเธอละอย่างไร แต่สิ่งที่ทำให้ติดใจมากกว่าคือ ผู้ชายคนนี้นักล่าตืออย่างไรถึงใช้น้ำเสียงดุถูกเธอ ทั้งที่เป็นคนแปลกหน้าแท้ๆ และดู

เหมือนว่าเขาจะไม่ยอมรามือง่ายๆ

“แถมยังหุติงเพิ่มมาอีกข้อ” คาร์ลอสยิ้มมุมปากอย่างนิกสนุกเมื่อทำให้นางพ้าน้ำแข็งเปลี่ยนจากหน้านิ่งเป็นสีหน้าที่พร้อมจะฆ่าคนได้ แต่แค่นั้นยังไม่พอ “นี่ยังไม่รวมเอาแต่ใจ หยิ่ง แล้วอะไรอีกนะ...”

ชายหนุ่มนับนิ้วบอกข้อเสียของอีกฝ่าย พร้อมกับทำท่านี้เหมือนยังเรียบเรียงคำพูดไม่ถูก ก่อนจะดีดนิ้วดังเป๊าะเมื่อนึกบางอย่างขึ้นได้ “...อวดดี”

“ขอโทษที่เสียมารยาทนะคะคุณ ‘สุภาพบุรุษ’ ”

หญิงสาวลุกขึ้นยืนประจันหน้ากับชายแปลกหน้าที่หาเรื่องด่าเธอตั้งแต่ครั้งแรกที่เจอกัน เน้นไปที่ท้ายประโยคเพื่อเขาจะระลึกได้ว่าตนเองควรเป็นสุภาพบุรุษ ไม่ควรมาเย้ยด่าทอผู้หญิงจодๆ แบบนี้

“ฉันแน่ใจว่าไม่รู้จักคุณเป็นการส่วนตัว หรือแม้กระทั่งเห็นหน้ากันมาก่อนก็คิดว่าไม่เคย” เจด้าพูดอย่างใจเย็น ทั้งที่ความจริงแทบจะฟันไฟได้อยู่อรมร่อ

“คุณพูดถูกแล้วครับคุณ ‘สุภาพสตรี’ นี่เป็นครั้งแรกที่เราพบกัน”

คาร์ลอสช่วยยืนยันให้หญิงสาวมั่นใจว่าตนเองพูดถูกแล้ว และไม่ลืมเน้นบางคำอย่างล้อเลียนสาวเจ้า ยิ่งได้เห็นหน้าหวานของเธอตอนถูกขัดใจ เขาก็ยิ่งอยากแกล้ง

“ฉะนั้น...” เจด้าพยายามระงับอารมณ์ไว้ ก่อนจะพูดต่อ “คนที่เพิ่งเจอหน้ากันเป็นครั้งแรกก็ไม่ควรมาเย้ยด่ากันแบบนี้ ฉันพูดถูกไหมคะ คุณสุภาพบุรุษ”

“ถูกต้องที่สุดแล้วครับ คุณสุภาพสตรี”

คนกวณประสาทก็ยังคงทำหน้าที่ของตัวเองได้ดีไม่มีข้อบกพร่อง แถมรอยยิ้มล้อเลียนของเขายังทำให้คนที่พยายามเก็บอารมณ์ใกล้ถึงขีดสุด

ปกติเธอไม่ใช่คนที่จะเกิดอารมณ์เพียงเพราะคำพูดของคนที่ไม่รู้จัก แต่ไม่ใช่กับผู้ชายปากจัดคนนี้ เพราะอะไรเธอเองก็หาไม่รู้ ทว่าที่รู้แน่ๆ คือต้องเอาเลือดปากเขาออกให้ได้

“คุณควรขอโทษฉันแล้วเดินกลับไปทางเดิมที่คุณเดินมาดีกว่านะค่ะ” หญิงสาวแนะนำ แต่เหมือนจะไม่เข้าหูของอีกฝ่าย จึงโผล่ถามอย่างที่ใจคิดทันที “คุณต้องการอะไรจากฉัน”

“และอีกอย่างที่ผมรับรู้ก็คือคุณฉลาด” ชายหนุ่มชมจากใจจริง

“หิ คุณสนใจฉันสินะ” หญิงสาวพูดขึ้นเมื่อคาดเดาได้ ทว่าไม่ได้ภูมิใจเมื่อมีเพศตรงข้ามให้ความสนใจ เพราะพวกผู้ชายเหล่านั้นก็หวังผลประโยชน์จากเธอกันทั้งนั้น ไม่ใช่แค่เรื่องธุรกิจเพียงอย่างเดียว แต่รวมถึงตัวเธอด้วย และถ้าให้เดาผู้ชายคนนี้จะหวังอย่างหลังมากกว่า

“แน่นอนว่าคนสวยๆ อย่างคุณทำให้เพศตรงข้ามสนใจได้เสมอ” โดยเฉพาะหน้าหวานๆ ผิวขาวเนียน และหุ่นน่าพิศของเธอ... ชายหนุ่มต่อประโยคในใจ

อีกข้อที่เขาสังเกตได้จากเธอคือ หญิงสาวเป็นคนมั่นใจในตัวเองสูง ไม่เช่นนั้นคงไม่โผล่ถามเขาเช่นนี้ ปกติหากเป็นผู้หญิงคนอื่นจะทำเป็นเหนียมอาย แก่ลังใจต่อไป แต่ไม่ใช่ผู้หญิงคนนี้

‘ชักน่าสนใจจริงๆ แล้วสิ’

“รอบนี้สนใจธุรกิจหรือตัวฉันกันล่ะ” เจด้าถามออกไปตรงๆ

และแทนที่จะเห็นคนตรงหน้ารีบปฏิเสธแล้วบอกล่อลวงลัถว่าสนใจเธอจริงๆ หาได้หวังสิ่งที่ไม่เธอพูดไม่ เช่นผู้ชายคนอื่นๆ ที่เคยเจอ ทว่าเขาคนนี้ก็กลับมีเพียงรอยยิ้มพึงใจ ก่อนจะยอมรับตรงๆ

“ผมรวยอยู่แล้ว เรื่องธุรกิจตัดทิ้งไป” เมื่อสาวเจ้ากล้าถามตรงๆ เขาเองก็เป็นลูกผู้ชายพอที่จะยอมรับไปตรงๆ เช่นกันว่าสิ่งที่เขาต้องการคืออะไร “ผมอยากได้ตัวคุณ”

“ผู้ชายก็เหมือนกันหมด” หญิงสาวยิ้มเยาะ

“ไม่มีทางเหมือนแนนอนที่รัก” ชายหนุ่มยัดเยียดสถานะให้อีกฝ่ายทันที แม้เธอจะไม่ต้องการก็ตาม ก่อนจะพูดต่อ “หากคุณจะยอมเปิดโอกาสให้ผม”

“เปิดโอกาสให้คุณพาฉันขึ้นเตียงนะหรือ” เจตน์เล็กคิ้วถาม

“ผู้หญิงหลายคนอยากให้ผมชวนพวกเธอขึ้นเตียงเหมือนที่ผมชวนคุณอยู่ตอนนี้”

“ฉันควรจะดีใจที่ได้รับเกียรตินั้น?” หญิงสาวถามประหลาด

แต่อีกฝ่ายไม่มีทีท่าว่าจะลดลงเลย “อยู่ที่ว่าคุณจะรับเกียรตินั้นหรือไม่”

“คุณชวนผู้หญิงขึ้นเตียงแบบนี้ทุกคนเลยรึ?” หญิงสาวทอดถามเขาอย่างสงสัย พร้อมกับมองสำรวจผู้ชายตรงหน้าให้ถี่ถ้วน

ทรงผมที่ไม่เซต ปล่อยให้ปรกหน้าผากอย่างสบายๆ และเหมือนจะเพิ่งผ่านการสระมาหยกๆ ดูจากเส้นผมสีน้ำตาลเข้มยังหมาดๆ อยู่ คิ้วเข้ม ตาสีเดียวกับเส้นผมดูเข้ากันดีกับบุคลิกของเขา จมูกโค้งปากชมพูออกไปทางคล้ำซึ่งสาเหตุน่าจะมาจากการสูบบุหรี่เช่นเดียวกับพี่ชายของเธอ หนวดเคราขึ้นจางๆ ยิ่งทำให้ชายหนุ่มน่ามองไปอีก

ทั้งหมดทั้งหมดประกอบกันแล้ว เขาก็ถือว่าเป็นผู้ชายประเภทหล่อจัดคนหนึ่ง แถมยังมั่นใจในหน้าตาของตัวเองมากอีกต่างหาก ส่วนสูงที่มากกว่าเธอซึ่งเป็นนางแบบหลายเซนติเมตรทำให้เขาดูโดดเด่นยิ่งขึ้น แม้จะอยู่ในชุดเสื้อยืดกางเกงยีนธรรมดา ก็ไม่ได้ทำให้ความหล่อลดลง

“ปกติไม่ต้องชวนพวกหล่อนก็พร้อมจะกระโจนเข้าหาผม”

คาร์ลอสไม่ได้ตอบเพียงอย่างเดียว แต่ยังสำรวจเจ้าหล่อนไปด้วยโดยไม่ให้เป็นการเสียเปรียบ เพราะเธอเองก็สำรวจตัวเขาอย่างเปิดเผยโดยไม่เกรงใจ

ผิวขาวเนียนที่มองไกลๆ ก็รู้ว่าเนียนละเอียดเพียงใด ยิ่งได้เห็น

ระยะใกล้ก็ยิ่งอยากพิสูจน์ว่าจะนุ่มมือเพียงใด โดยเฉพาะหน้าอก
หน้าใจที่มันลั่นเหลือเกินความจำเป็น ยามเจ้าหล่อนกอดอกเช่น
ตอนนี้ยิ่งดันให้หน้าอกที่ใหญ่อยู่แล้วดูใหญ่ขึ้นในชุดเดรสสีขาว

ทว่าสิ่งที่ดึงดูดเขายิ่งกว่าสิ่งใดทั้งปวงคือปากสีชมพูหวาน ยาม
เอื้อมเอียงค้อมีเสน่ห์ แถมดูท่าจะหวานเอាកารทีเดียว แน่نونว่าเขา
ต้องได้พิสูจน์ความหวานของมันในไม่ช้าแน่

“ดูคุณจะมีใจในตัวเองเสียเหลือเกินนะคะ” หญิงสาวอด
ประชดไม่ได้ เมื่อได้ฟังคำที่แสนมั่นใจในเสน่ห์ของคนตัวโต

“ไม่มีสิ่งใดที่จะทำให้ผมไม่มั่นใจ”

“แต่เสน่ห์ของคุณใช้ไม่ได้กับฉัน” เจด้าบอกเขาตรงๆ

“นี่อาจจะเป็นครั้งสุดท้ายที่คุณได้พูดประโยคนี้” ชายหนุ่มคาด
เดอานาคดได้ เพราะสิ่งใดที่เขาต้องการแล้วยากจะหลุดมือ นอกจาก
เขาจะปล่อยมันไปเสียเอง

“ดูคุณจะมีใจเหลือเกินนะคะ”

“เพราะผมจะทำให้คุณหลงเสน่ห์ผมเอง” คาร์ลอสตอกย้ำ
เจตนาของตัวเขาเอง

“เพราะแค่อยากได้ตัวฉัน?”

“แน่นอนว่าผมต้องการแค่นั้น”

“คุณไม่กลัวหลงเสน่ห์ฉันบ้างจนคิดจริงจังขึ้นมาหรือคะ”
หญิงสาวถามทั้งที่รู้ว่ามันไม่มีทางเป็นไปได้ ทว่าอยากรู้ความคิดของ
เขาเพียงเท่านั้น

“คนอย่างผมเหมาะกับการอยู่คนเดียว ที่ลำคุดตอนนี้นะผมก็ยัง
ไม่ต้องการคู่นอนที่ถาวร”

คาร์ลอสบอกอย่างตรงไปตรงมา คนอย่างเขาเหมาะกับการอยู่
คนเดียวที่สุด ไม่จำเป็นต้องไปยึดติดกับใคร และเรื่องความรักมันคง
ไม่ถูกกับเขาสักเท่าไร ดูจากที่มันไม่เคยอยู่กับเขาได้นานเลย

“ฉันชื่นชมที่คุณชัดเจนดี” หญิงสาวกล่าวชมจากใจจริง “ฉันเองก็ชัดเจนในตัวเองเช่นกัน ฉันไม่สนใจคุณ และคุณควรมองหาผู้หญิงคนอื่นเถอะค่ะ เพราะคุณจะไม่มีความสุขฉันขึ้นเตียงแน่นอน”

“เคยได้ยินไหมทูนหัว ความแน่นอนคือความไม่แน่นอน”

ไม่ผิดคาด...หญิงสาวปฏิเสธ เขารู้อยู่แล้วว่าผลมันต้องออกมาเป็นแบบนี้ แต่สิ่งหนึ่งที่เขาทำสำเร็จในวันนี้คือ คนที่ไม่ชอบยุ่งกับคนอื่นหรือมองคนอื่นเป็นเพียงอากาศธาตุยอมคุยกับคนที่เพิ่งเจอกันครั้งแรกได้นาน เธอเลือกจะเดินหนีก็ยังไม่ไหว กลับยืนต่อปากต่อคำกับเขาอยู่แบบนี้เสียนาน มันดูผิดวิสัยนางฟ้าน้ำแข็งซะไหมล่ะ

เจด้าแบะปากอย่างไม่เกรงใจคนตรงหน้าเมื่อได้ยินสรรพนามหวานหูที่เขาใช้เรียก แถมความมั่นใจที่เขาพกมาเสียเต็มกระเป๋านั้นอีก เธอว่าเจซซี่เป็นพวกมั่นใจในตัวเองสูงแล้ว แต่เจคคนตรงหน้าเข้าไปก็ต้องซิดซ้าย ส่วนความกวนประสาทของแก๊งค์ตมดุนก็ต้องซิดขวาไปเหมือนกัน

“ฉันคุณก็อยู่กับทฤษฎีของคุณต่อไปเถอะ สำหรับฉันความแน่นอนก็คือความแน่นอนมาก ฉันขอตัวละ”

จังหวะที่เธอจะยกเท้าขึ้นสวมรองเท้าที่วางอยู่ก็เกิดเจ็บแปลบที่ขาข้างซ้ายซึ่งรับน้ำหนักตัวทั้งหมดเสียอย่างนั้น ผลก็คือตัวเธอเซจนล้ม แต่ก่อนที่ร่างของเธอจะกระแทกพื้นก็มีมือแกร่งเข้ามาช่วยประคองไว้อย่างทันท่วงที

“ขอบคุณค่ะ” เจด้ารีบกล่าวขอบคุณ พร้อมกับรีบผละออกจากอ้อมแขนแกร่งทันที เพราะตอนนี้ใกล้ซิดกันเกินพอดี

“นึกว่าคุณจะเปลี่ยนทฤษฎีตัวเองเสียใหม่ซะแล้ว” ชายหนุ่มเฝ้าไม่เลิก

“ไม่มีทาง” หญิงสาวตอบกลับ หยิบรองเท้าส้นสูงแล้วเดินออกมาทั้งเท้าเปล่าเปลือยแบบนั้น โดยไม่หันไปสนใจชายแปลกหน้าที่ไม่รู้

แม้กระทั่งชื่อ

“คนอย่างผมหมายถึงอะไรไว้แล้วก็ต้องเป็นเจ้าของให้ได้”

คาร์ลอสตะโกนไล่หลังหญิงสาวที่รีบจ้ำจ๋อเข้าโรงแรมไปทั้งเท้าเปล่า มีบางอย่างที่เขาได้พิสูจน์แล้วคือ ผิวเธอเนียนนุ่มอย่างที่คิดไว้จริงๆ แถมยังหอมมากอีกต่างหาก

ชายหนุ่มเดินไปยังรถซึ่งจอดอยู่หน้าโรงแรมด้วยรอยยิ้มที่ค้างอยู่บนใบหน้ามากกว่าทุกวัน ดูเหมือนว่าเขาจะยิ้มมากขึ้นหลังจากเจอใครบางคน

“แล้วเจอกัน เจ้าหญิงเอาแต่ใจ” และอีกอย่างที่เขาสังเกตเห็นจากหญิงสาวคือ ‘เธอมีปัญหามากจริงๆ’